

KOMMA

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 414 - ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΜΑΡΤΗ 2006

0.80 ΕΥΡΩ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Χωρίς ταξική βάση,
το παιχνίδι
είναι χαμένο

ΕΠΕΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

1/3/1988: Χιλιάδες αμερικανοί ακτιβιστές εισβάλουν στο πεδίο πυρηνικών δοκιμών της Νεβάδα - 2.000 συλλήψεις (οι περισσότερες στην ιστορία των ΗΠΑ) 11/3/1978: Θάνατος Σοφίας Βέμπτο 11/3/1702: Κυκλοφορία πρώτης αγγλικής εφημερίδας (Daily Courant) 11/3/1921: Γέννηση Αυτορ Πιστόσολα (Αργεντινή) 11/3/1926: Κατασκευή πρώτου θωρακισμένου αυτοκίνητου (Πίτσιπουργκ) 11/3/1955: Θάνατος Αλέξανδρου Φλέμινγκ 11/3/1961: Δημιουργία συμφωνικής ορχήστρας του EIP 11/3/1980: Η Μαργκερίτ Γιουρσενάρ πρώτη γυναίκα μέλος της γαλλικής οκαδημίας 11/3/1991: Αρχή δίκης για Τράπεζα Κρήτης 12/3/1881: Γέννηση Κεμάλ Ατατούρκ (Θεοσαλονίκη) 12/3/1888: Γέννηση Vasilav Nijinsky 12/3/1922: Γέννηση Jack Kerouac 12/3/1947: Δόγμα Τρούμαν - βοήθεια 250 εκατομμυρίων δολαρίων στην Ελλάδα 12/3/1945: Θάνατος Αννας Φρανκ (Μπέλσεν - 14 χρ) 12/3/2005: Θάνατος Σταύρου Κουγιουμτζή (73 χρ) 13/3: Πρωτοχρονιά κούρδων 13/3/1980: Αρχή ένοπλου αγώνα του ΡΚΚ 13/3/1957: Απαγχονισμός Ευάγρα Παληκαρίδη (ΕΟΚΑ) από βρετανούς 13/3/1964: Η Τουρκία απελεύθερη την Κύπρο με εισβολή 13/3/1991: Εκτέλεση αμερικανού λοχία Stewart (17N) 13/3/1930: Ανακάλυψη πλανήτη Πλούτωνα 13/3/1781: Ανακάλυψη πλανήτη Ουρανού (Γουλιάμ Χέρσελ) 13/3/1959: Τέλος ένοπλου αγώνα ΕΟΚΑ κατά άγγλων με διαταγή Γεώργιου Γρίβα 13/3/1967: Η Ιντρι Γκάντι ορκίζεται πρωθυπουργός Ινδίας 13/3/1989: Διαγραφή Τρίτση - Μαγκάκη - Κακλαμανάκη από ΠΑΣΟΚ (απόφαση Ανδρέα Παπανδρέου) 13/3/1935: Πρώτες εξετάσεις για αδεια οδήγησης (Αγγλία) 13/3/1961: Ο 79χρονος Πάμπλο Πικάσο παντρεύεται την 37χρονη Ζακλίν Ροκ 14/3: Ημέρα για τα δικαιώματα των καταναλωτών 14/3/1883: Θάνατος Καρλ Μαρξ 14/3/1917: Πρώτη κοινή συνέδριαση σοβιέτ 14/3/1879: Γέννηση Αλβέρτου Αϊνστάντ 14/3/1938: Εκτέλεση Νικολάι Μπουχάριν 14/3/1978: Εναρξη στρατιωτικής κατοχής νοτίου Λιβάνου 14/3/1489: Η Αικατερίνη Κορνάρο πωλεί το βασιλείο της (Κύπρο) στην Βενετία 14/3/1992: Η Πράβντα αναστέλλει την έκδοσή της 15/3: Παγκόρδιμη ημέρα κατά της αστυνομικής βίας 15/3/44: Διλοφονία Ιούλιου Καΐσαρα (Βρούτος) 15/3/1848: Ουγγρική επανάσταση 15/3/1884: Γέννηση Αγγελού Σικελιανού 15/3/1917: Παραίτηση τάρου Νικόλαου Β' - τέλος δυναστείας Ρομανόφ 15/3/1975: Θάνατος Αριστοτέλη Όναστη 15/3/1944: Καθιέρωση εθνικού ύμνου Ρωσίας (μουσική Αλεξάντρ Αλεξαντρώφ) 16/3/1978: Απαγωγή Αλντο Μόρο από Ερυθρές Ταξιαρχίες 16/3/1968: Σφαγή 567 αμαχών βιενομέζων από αμερικανούς (Μάι Λάι) 16/3/1853: Καταδίκη Μακρυγιάννη σε θάνατο 17/3/1988: Αυτοκτονία Ασιμού 17/3/1981: Πορεία κατά των βάσεων (μήκους εφτά χιλιομέτρων) στη Θεσσαλονίκη - επικεφαλής βουλευτές ΠΑΣΟΚ και ΚΚΕ 17/3/1972: Ο Ευρικό Μπερλίνγκουερ εκλέγεται ΓΓ του ΚΚΙ 17/3/1932: Πρώτη παράσταση Εθνικού Θεάτρου.

● Ουφ, πέρασε και η φετινή «μέρα της γυναίκας» ●●● Πλήξη και ανία, από τη μια, οργή και αηδία, από την άλλη ●●● Από τη μια ο κούφιος φεμινισμός και η ψευτοαριστερή ρητορεία, από την άλλη το λάιφ στάιλ και η εκπόρνευση με στιλ ●●● Κονόμησαν κάποιες ταβέρνες, κάποια ανδρικά στριπτιζάδικα, τα ανδωπαλεία και τα μαγαζά με είδη δώρων ●●● Είδαμε τον Σιράκ να τρώει πάπια Βρετάνης και φουά γκρα σε camera και αισθανθήκαμε έμπλεοι εδνικής υπερηφάνιας ●●● Διότι ήταν ο δικός μας ο Κακλαμάνης που πρωτοδιέρωσε το τηλεοπτικό σόου «φάε άφοβα την αλανίάρα κότα» ●●● Ο Νικίτας Κατέκτησε και μια άλλη πρωτιά, ελληνική αυτή τη φορά ●●● Αναδείχτηκε άνδρας της χρονιάς από γνωστό λάιφ στάιλ περιοδικό ●●● Ξέρετε, απ' αυτά που κάθε σελίδα τους μυρίζει βαρβατίλα ●●● Κι έσυρε και το χορό στου Φιλοπάπου καθαροδευτηράτικα ●●● Ηπειρώτικο συρτό στα τρία έπαιξε ο κλα-

ριντζής, σταφύλια πάταγε ο Νικίτας ●●● Πάλι πίσω βρέθηκε το ΠΑΣΟΚ, αφού ακόμα δεν έχει βρει υποψήφιο για την Αδήνα ●●● Διακρίνουμε μια δυστοκία ή είναι ιδέα μας; ●●● Η Διαμαντοπούλου, πάντως, που χρεώθηκε τη Κούλουμα, είχε ένα ξινό ύφος ●●● Φαίνεται τη χαλάρει ο συναγελασμός με την πλέμπα που πετάει χαρταετούς και καταναλώνει ταραμά ●●● Οπως και να το κάνουμε, από τις Βρυξέλλες στου Φιλοπάπου είναι κάπως ξεπεσμός ●●● Μεταξύ μας τώρα, τι σαρακοστή, νηστεία και προσευχή μας λέτε; ●●● Ξέ-

ρετε τι σουβλάκι και λουκάνικο πούλησαν οι υπαίθριες καντίνες; ●●● Ορισμένοι μάλιστα έκαναν και χιούμορ οι αδεέφοβοι ●●● Βάφτιζαν το σουβλάκι χταποδάκι και το λουκάνικο καλαμαράκι και αισθάνονταν ήσυχοι με τη δρηγευτική τους συνείδηση ●●● Γιατί, μόνο οι παπάδες μπορούν να το κάνουν; ●●● μας απάντησε ένας με το σόμα μπουκωμένο ●●● Παρακαλούμε να επιληφθεί άμεσα ο αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος ●●● Γενικώς είδαμε μια αιβελτηρία από πλευράς Εκκλησίας αυτές τις μέρες ●●● Οι πανέλληγες αναβίωσαν

◆ Χρυσοχοΐδη και Βουλγαράκη ευχαρίστησε ο απερχόμενος αρχηγός της ΕΛΑΣ Ι. Αγγελάκος. Δεν παρέλειψε, δε, να πει τον καλό του λόγο και για τον Νασιάκο. Ποιος είπε ότι (και) στη μπατσοκρατία δεν ακολουθείται ενιαία πολιτική από ΠΑΣΟΚ και ΝΔ; Ενιαία και δη... αμερικανική.

◆ Θα μπορούσε να είναι και η παπάρα της εβδομάδας. Ο Μπασιάκος, μιλώντας στο υπουργικό συμβούλιο και κάνοντας απολογισμό της κυβερνητικής διετίας, είπε, όπως μας πληροφορεί πανηγυρικό δελτίο του υπουργείου Γεωργίας: «Προχωρούμε σε μεταρρυθμίσεις με στόχο τον εκσυγχρονισμό και την εξωστρέφεια του αγροτικού τομέα ώστε να μεταβάλουμε νοοτροπίες του παρελθόντος και να προσαρμοστούμε έγκαιρα και αποτελεσματικά στο νέο ανταγωνιστικό περιβάλλον». Αφού τη γλίτωσε στον ανασχηματισμό, έβγαλε και γλώσσα...

◆ Βεβαία, γι' αυτή ειδικά την εβδομάδα, ο τίτλος της γείτονος στήλης θα έπρεπε να αλλάξει σε «Η βδομάδα της

παπάρα». Διότι η κυβέρνηση της ΝΔ είχε τα δευτέρεα γενέθλιά της και κατακλυστήκαμε στα δελτία Τύπου με απολογισμούς των υπουργείων και δηλώσεις υπουργών. Χρειαστήκαμε φαρμακευτική υποστήριξη για ν' αντέξουμε στη δοκιμασία. ◆ Κι άλλη υποψηφιότητα για την παπάρα της εβδομάδας. «Ιδεολογικές διαφορές δε χωράνε στον πολιτισμό», δηλώσει ο Βουλγαράκης, καμαρώνοντας για τη σπουδαία κουβέντα που εκστόμισε. Τι τα θες τα πολλά, ρε αγόρι μου, αφού σε χαλάνε; Μια χαρά ήσουνα με τους μπάτσους. Εδώ δεν είναι το ίδιο. Με τον πολιτισμό ασχολούνται και μορφωμένοι άνθρωποι.

◆ Ο τέως Ντοράκης, όμως, έχει πάρει φόρα και δεν κρατείται με τίποτα. Στην εμφάνων στημένη (για πάρτη του) εκπομπή της Στάη πέταξε και το άλλο αφίμητο: Ο Χίτλερ ήτταρηκε στη Σοβιετική Ενωση, γιατί ξέμεινε από πυρομαχικά! Μεγάλεις ιστορικές...

◆ «Διαβεβαιώνω προσωπικά ότι καθημερινά υποβάλλονται από τη νέα διοίκηση συστάσεις προς τους δημοσιογράφους και συνεργάτες του Alpha για θετική αντιμετώπιση της κυβέρνησης και... των ΗΠΑ! Κι όποιος θελεί ας με διαψεύσει», έγραψε ο Μαυροτρύπας, κα-

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

◆ Πρόπεροι ήταν ο Ρουβάς, πέρσι η Παπαρίζου, φέτος η Βίση. Μες στη βαθιά κουλτούρα κολυμπάμε. Κι αν ήταν μόνο η επιλογή, δεν θα μας έπεφτε λόγος, όμως πληρώνουμε την κρατική ΕΡΤ για να στήσει ολόκληρη σειρά εκπομπών προβολής της Βίσης. Αυτό δεν είναι μόνο προσβολή στις περί πολιτισμού αντίληψεις μας, αλλά και ληστεία σε βάρος της τσέπης μας. Είναι τέοια η αγανάκτηση, που λέμε ευτυχώς, που δεν προκρίθηκε η Εθνική Ελλάδας στο Μουντιάλ, γιατί θα περνούσαμε μαύρο καλοκαίρι. Τουλάχιστον με τη Γιουροβίζιον θα τελειώσουμε νωρίς.

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι εποχές όμως αλλάζουν. Οι Ελληνες δυστυχώς δεν θέλουν πια να ταξιδεύουν. Ποιος θελεί πια να κοιμάται μακριά από την ογκαλιά της συζύγου του; Ποιος θελεί να γυρίσει σπίτι του μετά από ένα διετές μπάρκο και το παδί του να ωρτά τη μητέρα του «Μαμά, ποιος είναι αυτός ο θείος?». Βλέπετε, οι Ελληνες σήμερα βρίσκουν δουλειά. Άλλωστε ξεκινούν και δικές τους επιχειρήσεις. Τα δε μικρά νησιά - που αυτά κυρίως τροφοδοτούν την ελληνική ναυτιλία με ναυτικούς - σήμερα σφύζουν από τουρισμό, με αποτέλεσμα τη μεγάλη οικονομική τους ανάπτυξη. Κωνσταντίνος Μπαντουβάς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Τι έχει, αλήθεια, απομείνει από τις τρωκές ημέρες του Μπαράκταρη, όταν ο Κώστας Καραμανλής κατήγγειλε τους «νταβοτζήδες» και δημιουργήσεις πολιτικού μέτωπο πούγκουσης με τη διαπλοκή συπερωνόντων και δυνάμεις της Αριστεράς, όπως φάνηκε καθαρά στο ξεκίνημα της μάχης για τον «βασικό μέτοχο»;

Μάρκος Μουζάκης (Παρόν)

Επετείος των δύο χρόνων της νέας κυβερνησης... Γιορτάζουν, πανηγυρίζοντες, οι απαντοχούνταβατζήδες!

Δ. Ρίζος (Αδέσμευτος Τύπος)

ΚΟΝΤΡΑ

■ Ξανά κουπούβαχατα στο ΣΥΝ

Είχε δεν είχε ο Ν. Κωνσταντόπουλος, κατάφερε να βάλει και πάλι το ΣΥΝ σε μια περίοδο εσωστρέφειας, με την πρότασή του για ανάληψη πρωτοβουλίας συγκρότησης ενός «κεντροαριστερού» μετώπου. Πρόταση που ως απόδεκτη μπορεί να έχει μόνο το ΠΑΣΟΚ, αφού το ΚΚΕ έχει με σαφήνεια ξεκαθαρίσει ότι δεν ενδιαφέρεται και μάλιστα τρίβει τα χέρια του με ικανοποίηση, καθώς για μια ακόμα φορά ο ΣΥΝ τρώει τα σωθικά του με το ίδιο θέμα (στρατηγική συμμαχία με το ΠΑΣΟΚ) και προσφέρει στην ηγεσία του Περισσού επιχειρήματα υπέρ της δικής του πολιτικής, βασική συνιστώσα της οποίας είναι η απόρριψη κάθε συνεργασίας με το ΣΥΝ.

Η πλάκα είναι πως την περίοδο που ήταν πρόεδρος του ΣΥΝ ο Κωνσταντόπουλος απέρριπτε κάθε πρόταση για συνεργασία με το ΠΑΣΟΚ και έσπρωξε εκτός ΣΥΝ μια σειρά στελεχών που στη συνέχεια προσχώρησαν στο ΠΑΣΟΚ (Μπίστης, Δαμανάκη και σία). Σήμερα, προτείνει αυτό που αρνούνταν πεισματικά μέχρι πριν δύο χρόνια. Για ποιο λόγο; Δεν νομίζουμε ότι είναι θέμα ψυχαναλυτικής ερμηνείας, ότι ο Κωνσταντόπουλος θέλει να τη φέρει στον Αλαβάνο. Νομίζουμε ότι ο Κωνσταντόπουλος είναι ένας πραγματιστής αστός πολιτικός και ενεργεί βάσει προσωπικού σχεδίου.

Ποια είναι η εκφρασμένη φιλοδοξία του Κωνσταντόπουλου; Να κλείσει την πολιτική του καριέρα στο μέγαρο της Ηράδου του Αττικού. Ο Καραμανλής δεν του έκανε τη χάρη. Προτίμησε μια πιο σήγουρη λύση, αυτή του Παπούλια, για τον οποίο το ΠΑΣΟΚ δεν υπήρχε περίπτωση να πει όχι. Προσδοκά, λοιπόν, στην επόμενη προεδρική εκλογή. Και ρίχνει γέφυρες προς το ΠΑΣΟΚ. Θα του βγει; Στην πολιτική ποτέ μη λες ποτέ.

Στην πολιτική, επίσης, και ιδιαίτερα στην αστική πολιτική εκείνο που μετράει είναι το αποτέλεσμα. Και το αποτέλεσμα είναι μια αικόμη «κρίση ταυτότητας» του ΣΥΝ, ενώ το ΠΑΣΟΚ ενισχύει τη διείσδυσή του προς τ' αριστερά. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι πλέον το ΠΑΣΟΚ είναι αντιπολίτευση και επομένως έχει τη δυνατότητα να διεμβολίσει τη δεξιά πτέρυγα των ψηφοφόρων του ΣΥΝ, αυτή τη μικρή κινούμενη άμφιο που επιτρέπει στο ΣΥΝ να σώνει την παρτίδα πιάνοντας το 3%. Οση βοήθεια και να του προσφέρουν οι δυνάμεις του ΣΥΡΙΖΑ, που κινούνται στο αριστερό του όριο, αν χάσει από το δεξιό του όριο μπορεί να χάσει και την κοινοβουλευτική του παρουσία. Και ως γνωστόν, ΣΥΝ χωρίς Βουλή είναι σκορδαλιά χωρίς σκόρδο.

Ενας τέως διπλωμάτης του Στέιτ Ντιπάρτμεντ, με χρόνια θητεία στην αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα, ο Μπρέιντι Κίσλινγκ, υπέδειξε ευθέως τη CIA και την αμερικανική πρεσβεία στην Αθήνα ως «κέντρο των υποκλοπών». Υποστήριξε ότι «οι αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες ευθύνονται για την υποκλοπή τηλεφωνημάτων Ελλήνων πολιτών και πολιτικών».

Κανονικά θα έπρεπε να ξεσπάσει σάλος στη χώρα. Η αντιπολίτευση να την πέσει στην κυβέρνηση και να απαιτήσει την απέλαση του αμερικανού πρεσβευτή, η κυβέρνηση να διατάξει νέες έρευνες, η Δικαιοσύνη να κάνει τις δικές της ενέργειες, η Vodafone να βγάλει ανακοίνωση, η ΑΔΑΕ να ζητήσει άδεια να ελέγξει τους χώρους της πρεσβείας (για τα μάτια

έστω), το θέμα να παραμείνει για μέρες στην επικαιρότητα.

Και πώς αντιμετωπίστηκε το θέμα; Η κυβέρνηση το έκλεισε με την εξής εκπληκτική δήλωση του Αντώναρου: «Η ελληνική κυβέρνηση ό,τι είχε να πει το είπε στη Δικαιοσύνη και στη συνέχεια ενημέρωσε τους Ελλήνες πολίτες. Άλλωστε, ο εν λόγω Αμερικανός διπλωμάτης, όπως είπατε και εσείς (σ.σ. οι δημοσιογράφοι), δεν υπήρξε υπάλληλος της ελληνικής κυβέρνησης ώστε να τοποθετηθούμε εμείς!!»

Ακουσούν, άκουσον! Πρώην διπλωμάτης καταργείται ότι από το κτήριο μιας πρεσβείας γίνονταν υποκλοπές

Νενέκοι

τηλεφωνικών επικοινωνιών και μάλιστα τηλεφώνων κορυφαίων παραγόντων του κράτους και η αρμόδια κυβέρνηση αντί να χαρακτηρίσει την υπόθεση κατασκοτία και να διατάξει έρευνα, παραπέμπει για απάντηση στην κυβέρνηση της οποίας η πρεσβεία κατηγορείται! Δηλαδή, περιμένει από τους Αμερικανούς να... επιβεβαιώσουν ή να διαψεύσουν το περιεχόμενο των καταγγελιών Κίσλινγκ!

Ο Γιωργάκης έκανε πως δεν κατάλαβε. Πέταξε κορόνες κατά του Καραμανλή στην Κρήτη («δεν είναι θύμα αλλά θύτη»), απολλάσσοντας έτσι την αμερικανική πρεσβεία, όταν «κα-

νονικά» θα έπρεπε να ζητήσει τουλάχιστον την απέλαση του αμερικανού πρέσβη (τι διάσολο αντιπολίτευση είναι); Αυτός, βέβαια, όπως γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, είχε κατηγορήσει την κυβέρνηση ότι κακώς άφησε υπόνοιες για τους Αμερικανούς και της υπέδειξε, από το βήμα της Βουλής μάλιστα, να ζητήσει συγνώμη για τους αρχικούς υπαινηγμούς!

Και οι ανεξάρτητες Αρχές; Καλά, για τους αρλεκίνους της ΑΔΑΕ δε λέμε τίποτα, όμως ο πολύπλοκος κ. Παπαγγελόπουλος γιατί έκανε και κάνει την πάπια; Ο Κίσλινγκ κατοικεί στην Αθήνα, αν δεν κάνουμε λάθος. Γιατί δεν τον φώναξε να καταθέσει; Αν θεωρούν ότι λέει ψέματα, γιατί δεν του ασκούν δίωξη για δυο τουλάχιστον πτλημμελήματα;

■ Κυπριακό

«Ελεγχόμενη κινητικότητα»

Για «αγορά χρόνου», γράφαμε στο προηγούμενο φύλλο, αναφέρομενο στο κοινό ανακοινωθέν που βγήκε μετά τη συνάντηση Παπαδόπουλου - Ανάν στη Παρίσι. Για «ελεγχόμενη κινητικότητα» μιλά ο αστικός Τύπος, επιβεβαιώνοντας με τα ρεπορτάζ και τις αναλύσεις του την εκτίμηση μας αυτή.

Πρόγραμμα, φαίνεται καθαρά πλέον, ότι και η τουρκική και η ελληνική πλευρά δεν επιθυμούν σ' αυτή τη φάση καμία συγκεκριμένη πρόσδο, αλλά ενδιαφέρονται περισσότερο για τη διατήρηση του status quo. Ενός status quo που επιτυγχάνεται μέσω διαρκών συμβιβασμών, κυρίως στο επίπεδο της ΕΕ. Περιπτεύει, βέβαια, να πούμε ότι σ' αυτή την περίπτωση το status quo βολεύει περισσότερο εκείνον που κρατά κεκτημένα τα οποία κέρδισε με πόλεμο, δηλαδή την ΕΕ.

Η ελληνοκυπριακή πλευρά,

από την άλλη, μέσω κατευθυνόμενων δημοσιευμάτων, προσπάθησε να καλλιεργήσει κλίμα νίκης για τη ρύθμιση που επιπεύχθηκε στο πλαίσιο της ΕΕ για την οικονομική ενίσχυση των Τουρκοκυπρίων. Ομως, αν συγκρίνει κανείς το περιεχόμενο αυτής της πρόσφατης ρύθμισης με τα αιτή-

ματα που προέβαλε στην ΕΕ η ελληνοκυπριακή κυβέρνηση πριν από ένα μόλις χρόνο, θα καταλήξει στο συμπέρασμα ότι και απ' αυτή την εξέλιξη κερδισμένες είναι οι τουρκοκυπριακές θέσεις. Τότε η Λευκωσία απαιτούσε να μην ενεργοποιηθεί ο κανονισμός για το απευθείας εμπόριο από τα κατεχόμενα και ταυτόχρονα να έχει αυτή την ευθύνη της διανομής της οικονομικής βοήθειας στον κυπριακό βορρά, ως μόνη νόμιμη κυβέρνηση στο νησί και μέλος της ΕΕ. Ενα χρόνο μετά αναγκάστηκε να κάνει έναν οδυνηρό συμβιβασμό. Πρώτο, δέχεται να υπάρξει συζήτηση επί του κανονισμού για το εμπόριο, αλλά η απόφαση να ληφθεί με ομοφωνία και όχι με πλειοψηφία (συζητά, δηλαδή, αυτό που δεν συζητούσε) και δεύτερο δέχτηκε η διανομή της βοήθειας να γίνει από το εμπορικό επιμελητήριο της τουρκοκυπριακής κυ-

βέρνησης. Με άλλα λόγια, το τουρκοκυπριακό (μη αναγνωρισμένο) κράτος θα έχει απευθείας δοσοληφίες με τις υπηρεσίες της Κομισιόν και όχι μέσω της κυβέρνησης της Λευκωσίας. Αυτό είναι ένα αικόμια βήμα προς την «ταϊβανοποίηση» του κυπριακού βορρά. Δηλαδή, την αντιμετώπιση του ως οιονεί κράτος, όπως εδώ και μισό αιώνα γίνεται με την Ταϊβάν, η οποία δεν είναι μέλος του ΟΗΕ (δεν έχει δηλαδή status αναγνωρισμένου κράτους), λειτουργεί όμως ως κράτος και έχει εμπορικές και πολιτικές δοσοληφίες με το σύνολο σχεδόν των κρατών μελών του ΟΗΕ. Δεν θα έχει μεν τη μεγάλη πίεση (για πόσο άραγε;) να ξανακάθησε στο τραπέζι με τον Ταϊτάτ, επί τη βάσει του σχεδίου Ανάν, όμως δεν θα μπλοκάρει και τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας. Αυτές είναι υπόθεση των «μεγάλων» της ΕΕ, που ουδόλως τους αφορά το Κυπριακό.

Το πιο σημαντικό, όμως, είναι πως σιωπήρα γεγκρίθηκε η έναρξη των ενταξιακών διαπραγματεύσεων της Τουρκίας, χωρίς αυτή να ανοίξει τα λιμάνια και τα αεροδρόμια της στα κυπριακά πλοία και αεροσκάφη. Το πρόταθεί, επί τη βάση του σχεδίου Ανάν, όμως δεν θα μπλοκάρει και τις ενταξιακές διαπραγματεύσεις της Τουρκίας. Αυτές είναι υπόθεση των «μεγάλων» της ΕΕ, που ουδόλως τους αφορά το Κυπριακό. Καραμανλής και το επικοινωνιακό του επιτελείο έχουν διδαχτεί από τον τρόπο που χειρίστηκε αυτά τα ζητήματα το ΠΑΣΟΚ επί τόσα χρόνια και κοπιάρουν την πολιτική του. Κρίνουν ότι δε χάνουν τίποτα αν δεν μιμηθούν το Μητσοτάκη, που και στο δημόσιο λόγο του εμφανίζοταν ως αντίγραφο του Ρήγκαν και της Θάτσερ, αλλά να μιμηθούν τον Σημίτη, που εφάρμοσε την πιο σκληρή νεοφιλελεύθερη πολιτική, φλυαρώ

■ Παλαιστίνη

Με διπλωματία δεν έρχεται λευτεριά

Εν μέσω συνεχών επιθέσεων του Ισραηλινού στρατού και αύξησης της έντασης με την Φατάχ συνεχίζεται η προσπάθεια της Χαμάς να σχηματίσει κυβέρνηση στην Παλαιστίνη. Η έκκληση της Χαμάς για κυβέρνηση «εθνικής ενότητας» με τη Φατάχ έπεσε στο κενό, μετά την απόφαση της τελευταίας να μη συμμετάσχει στη νέα κυβέρνηση, με το αιτιολογικό ότι η Χαμάς δε δέχεται να επικυρώσει όλες τις προηγούμενες συμφωνίες της Παλαιστινιακής Αρχής με το Ισραήλ.

Η ένταση στις σχέσεις Φατάχ-Χαμάς παίρνει, λοιπόν, το δρόμο της ανοιχτής αντιπαράθεσης. Αυτό φάνηκε κι απ' την πρώτη σύνοδο της νέας Βουλής, που ψήφισε την άρση των υπερεξουσιών που είχε αποφασίσει η τελευταία σύνοδος του απερχόμενου κοινοβουλίου. Υπενθυμίζουμε ότι το απερχόμενο κοινοβούλιο, στην τελευταία του σύνοδο, που έγινε μετά τις εκλογές (!), αποφάσισε πραξικοπηματικά να δώσει τη δυνατότητα στον Αμπάς να διορίσει ένα νέο εννιαμελές συνταγματικό δικαστήριο που θα παίζει επιδιοπτικό ρόλο με δικαίωμα βέτο σε περίπτωση διαφορών μεταξύ του Αμπάς και της νέας κυβέρνησης. Οι βουλευτές της Φατάχ αποχώρησαν από την πρώτη συνεδρίαση της νέας Βουλής καταγγέλλοντας και απειλώντας να καταφύγουν στο Παλαιστινιακό Ανώτατο Δικαστήριο για να ακυρώσει την απόφαση σαν αντι-

Κηδεία οργής 15χρονου μαθητή, που σκοτώθηκε από ισραηλινή επιδρομή στη Ναμπλούς.

συνταγματική, εφόσον απαιτούνται τα 2/3 των βουλευτών για να ανταρτοπεί αυτή η διάταξη, πλειοψηφία που δεν διαθέτει η Χαμάς στο νέο κοινοβούλιο. Ο γραμματέας του προεδρικού γραφείου έφτασε στο σημείο μάλιστα να καταγγελεί τη Χαμάς ότι επιδιώκει την πτώση του Αμπάς.

Απ' τη μεριά της η Χαμάς συνεχίζει να ακολουθεί πολιτική χαμηλών τόνων, στηρίζοντας τον Αμπάς και αναζητώντας νέους συμμάχους στο εξωτερικό, όπως η Ρωσία, που έχει πλέον αναγορευτεί απ' τη Χαμάς σε θετικό συνομιλητή και καλείται να παίξει ρόλο εξισορρόπησης στην αμερικανική πολιτική προς όφελος

των παλαιστινιακών συμφερόντων! Πράγμα που υποστήριξε τόσο ο Μασάλ, στο τελευταίο του ταξίδι στη Ρωσία, όπου συναντήθηκε με τον υπουργό Εξωτερικών Σεργκέι Λαζαρόφ (ο Πούτιν δεν θέλησε να παραστεί στη συνάντηση, για ευνόησης λόγους) όσο και ο εκπρόσωπος Τύπου της νέας Βουλής (που πρόσκειται στη Χαμάς), ο οποίος δήλωσε στο ρωσικό ειδησεογραφικό πρακτορείο «Νοβόστι»: «Δεν περιμένουμε μόνο μία ρωσική πολιτική στήριξη, ολλά και οικονομική βοήθεια επίσης, και πιστεύω ότι η Ρωσία μπορεί να βοηθήσει τον παλαιστινιακό λαό και την οικονομία του να ξα-

νασηκωθούν και να επιστρέψουν στην ομολόγητων! Κι αυτά λέγονται την ίδια στιγμή που η Ρωσία θέτει σε πρώτη προτεραιότητα την αναγνώριση του Ισραήλ, την εγκατάλειψη της βίας και το σεβασμό όλων των προηγούμενων συμφωνιών της Π.Α. με το Ισραήλ! Μάλιστα, μετά από την επίσκεψη, ο Λαζαρόφ δήλωσε ότι η Χαμάς εμφανίζεται έτοιμη να αποδεχτεί τον «οδικό χάρτη» χωρίς επιφυλάξεις!

Το γεγονός ότι η δήλωση του Λαζαρόφ δεν διαφέύγει από τη Χαμάς λέει πολλά. Μπορεί ο ηγέτης της Χαμάς, Μασάλ, να δήλωσε μετά τη συνάντηση ότι έθεσε σαν όρους την επιστροφή των προσφύγων, την αποφυλάκιση όλων των κρατουμένων και την αναγνώριση παλαιστινιακού κράτους με πρωτεύουσα την Ιερουσαλήμ, ρίχνοντας το μπαλάκι στο Ισραήλ, αυτό όμως δε σημαίνει ότι δεν έχει μπει στο δρόμο της διαπραγμάτευσης που σε ένα επόμενο διάστημα (αν η Χαμάς καταφέρει να σχηματίσει κυβέρνηση) μπορεί να οδηγήσει στις πρώτες υποχωρήσεις. Οταν όμως οι Σιωνιστές συνεχίζουν τις επιδρομές στη Δυτική Οχθή, εισβάλλοντας στη μεγαλύτερη πόλη της, τη Ναμπλούς, και απαγορεύοντας τη διέλευση των Παλαιστίνιων απ' την Τουλκάρη, συνεχίζουν τις στοχευμένες δολοφονίες (μόνο που τώρα στη θέση των μελών της Χαμάς είναι τα μέλη της Τζιχάντ) και τις συλλήψεις μελών του νέου κοινο-

βουλίου που ανήκουν στη Χαμάς φτάνοντας στο σημείο να απειλήσουν ακόμα και τον εντολοδόχο πρωθυπουργό Ισμαήλ Χανίγια με εκτέλεση, αν η Χαμάς ξεκινήσει επιθέσεις, τότε ποιες υποχωρήσεις μπορεί να κάνει η Χαμάς χωρίς να βρεθεί ανεπανόρθωτα εκτεθειμένη στους μαχητές και τους ψηφοφόρους της; Τη στιγμή μάλιστα που η ένοπλη πτέρυγα της οργάνωσης, οι Ταξιαρχίες Ιζ-Άλ-Ντιν Άλ-Κασάμ, αρνούνται να ενταχθούν στις νέες παλαιστινιακές δυνάμεις ασφαλείας και να αφοπλιστούν, όπως δήλωσε ο εκπρόσωπος της Χαμάς, Αμπού Ομπέιντα την περασμένη Τρίτη.

Η μόνη «υποχώρηση» που μπορεί να κάνει το Ισραήλ είναι να εκκενώσει ορισμένους εποικισμούς στη Δυτική Οχθή – όπως υποσχέθηκε ο αρχηγός του Καντίμα, Ολπέρ – χωρίς όμως να τους παραδώσει στην Παλαιστινιακή Αρχή και ενσωματώνοντας τους μεγαλύτερους εποικισμούς στο κράτος του Ισραήλ. Αυτό φυσικά μόνο σαν υποχώρηση δε μπορεί να θεωρηθεί. Ομαλή εξέλιξη στο παλαιστινιακό ζήτημα δε μπορεί να υπάρξει. Οι Σιωνιστές δε δείχνουν διατεθειμένοι να κάνουν βήμα πίσω απ' τις θέσεις τους και ο διπλωματικός δρόμος της Χαμάς φαίνεται καταδικασμένος να αποτύχει. Μόνο η ένοπλη πάλη του παλαιστινιακού λαού μπορεί να οδηγήσει στη λευτεριά όπως έχουν δείξει δεκαετίες τώρα συνεχούς αντίστασης.

Συμβόλαιο για σκλάβους

Συμβόλαιο για σκλάβους. Ετσι χαρακτηρίστηκε το «Συμβόλαιο Πρώτης Πρόσληψης» (CPE), το νομοσχέδιο που επιχειρεί να περάσει ο Γάλλος πρωθυπουργός Ντομινίκ Ντε Βιλπέν, σε ένα από τα εκατοντάδες πτών που εμφανίστηκαν στους δρόμους των γαλλικών πόλεων τη βδομάδα που πέρασε. Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές – Τετάρτη βράδυ – το νομοσχέδιο έχει εγκριθεί από την Ανω Βουλή και ίσως όταν θα διαβάζετε την εφημερίδα να έχει γίνει νόμος του γαλλικού κράτους, παρά τις ογκώδεις διαδηλώσεις σε πάνω από 150 γαλλικές πόλεις, οι οποίες συγκέντρωσαν πάνω από 1 εκατομμύριο διαδηλωτές (400.000 σύμφωνα με την αστυνομία), και τις απεργίες στην εκπαίδευση, τα μέσα μεταφοράς, τα αεροδρόμια και άλλες δημόσιες υπηρεσίες.

Το CPE είναι μία ακόμα προκλητική απάντηση

της γαλλικής κεφαλαιοκρατίας στην οικονομική κρίση. Επιτρέπει στους καπιταλιστές να προσλαμβάνουν νέους κάτω των 26 για δύο χρόνια

με δυνατότητα άμεσης απόλυτης. Με το πρόσχημα ότι η ανεργία των νέων θερίζει (είναι διπλάσια απ' το μέσο όρο, αγγίζοντας το 23%), ο Βίλπεν καλεί τους νέους εργάτες και εργαζόμενους να κάνουν χαρακίρι, αρνούμενοι τα δικαιώματά τους, για να βρουν μία εφήμερη δουλειά που θα δώσει τη δυνατότητα στην κυβέρνηση να εμφανίσει μειωμένους κάποιους δείκτες ανεργίας. Κι αυτό πλασάρεται σαν βήμα προς τα εμπρός σε έναν κόσμο που αλλάζει!

Πριν δύο μήνες, η Γαλλία φλεγόταν από την εξέγερση των απόκληρων γόνων των Αφρικανών μεταναστών. Η γαλλική εργατική τάξη δεν αγκαλιάσει τους απόκληρους. Σήμερα αντιλαμβάνεται ότι αυτοί που έχουν την έξουσία την αντιμετωπίζουν με τον ίδιο ακριβώς τρόπο. Σ' αυτό το εφιαλτικό τοπίο, καλές είναι οι διαδηλώσεις, όμως δεν είναι παρά μόνο το πρώτο βήμα για την διεκδίκηση του δικαιώματος στη ζωή.

Ο απερχόμενος (τέλος Φλεβάρη) επιτεκφαλής του γραφείου του ΟΗΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράκ, Ζεν Πέις, αποκάλυψε ότι ο Φαΐκ Μπακίρ, ο διευθυντής του νεκροτομείου της Βαγδάτης, αναγκάστηκε να εγκαταλείψει τη χώρα ύστερα από τις απειλές που δέχτηκε για τη ζωή του όταν ανακοίνωσε ότι περισσότεροι από 7.000 άνθρωποι δολοφονήθηκαν από τα αποστάσματα θανάτου τους μηνές.

Ο Ζεν Πέις αποκάλυψε επίσης ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία και τις φωτογραφίες που δόθηκαν στο γραφείο του ΟΗΕ από το ιατροδικαστικό ίνστιτούτο της Βαγδάτης, το νεκροτομείο της Βαγδάτης δέχεται κάθε μήνα τουλάχιστον 700 πτώματα, ενώ τον περισσότερο Ιούλιο δέχτηκε 1.100. Η συντριπτική πλειοψηφία των πτώματων έχουν σημάδια εκτελεσης με συνοπτικές διαδικασίες. Πολλά έχουν τα χέρια δεμένα πίσω στην πλάτη και έχουν σημάδια βασανιστηρίων, σε κάποια οι αρθρώσεις των χεριών και των ποδιών είναι σπασμένες με ηλεκτρικό δράπτων. Οι δολοφονίες αυτές έγιναν πριν

από το μακελειό που ξέσπασε μετά την βομβιστική επίθεση του σιτικού τεμένους στη Σαμάρα, για τις οποίες ο αξιωματούχος του ΟΗΕ θεωρεί ένοχους τους άντρες των αποστασμάτων θανάτου, που υποστηρίζονται από το υπουργείο Εσωτερικών, και κυρίως την «Ταξιαρχία Μπαντρ», τη σιτική πολιτοφυλακή του Ανώτατου Συμβουλίου για την Ισλαμική Επανάσταση, ενώ για το «Στρατό του Μαχντί», την πολιτοφυλακή του κινήματος του Σαντρ, δήλωσε ότι δεν εί

■ Χιλιάδες κρατούμενοι χωρίς δίκη

ΚΟΝΤΡΑ

Βασανιστήρια χειρότερα από το Αμπού Γκράιμπ

Οι Αμερικανοί και οι σύμμαχοί τους στο Ιράκ κρατούν στις φυλακές περισσότερους από 14.000 ανθρώπους – σε αρκετές περιπτώσεις για χρόνια- χωρίς κατηγορίες ή δίκες, ενώ τα βασανιστήρια και η κακομεταχείριση στα στρατόπεδα κράτησης είναι χειρότερα από εκείνα που αποκαλύφτηκαν πριν από δύο χρόνια στο κολαστήριο του Αμπού Γκράιμπ.

Στα συμπεράσματα αυτά καταλήγει η έκθεση της «Διεθνούς Αμνηστίας», με τίτλο «Πέρα από το Αμπού Γκράιμπ: Κρατήσεις και βασανιστήρια στο Ιράκ», που δόθηκε στη δημοσιότητα την περασμένη Δευτέρα, 6 Μαρτίου.

Η έκθεση χαρακτηρίζει «φρικτή» την κατάσταση των ανθρώπινων δικαιωμάτων στο Ιράκ και επισημαίνει ότι η συνεχίζουμενη κράτηση χιλιάδων ανθρώπων, που χαρακτηρίζονται ως «κρατούμενοι ασφάλειας», χωρίς κατηγορίες ή δίκες, διευκολύνει και ενθαρρύνει τα βασανιστήρια όπως αυτά που έφεραν στο φως της δημοσιότητας οι φω-

τογραφίες από το Αμπού Γκράιμπ τον Απρίλιο του 2004 και ξανά τον περασμένο Φλεβάρη. Κατηγορεί την αμερικανική κατοχή ότι έχει επιβάλει κανόνες που στερούν τους κρατούμενους από τα ανθρώπινα δικαιώματα που εγγυάται το διεθνές δίκαιο και καταγγέλλει ότι οι κρατούμενοι δεν έχουν κανένα μέσο να θέσουν υπό αμφισβήτηση την κράτησή τους ή ακόμη και να μάθουν τις κατηγορίες που τους αποδίδονται, ενώ σε πολλές περιπτώσεις οι συλλήψεις δε δηλώνονται.

Με βάση τα στοιχεία που δόθηκαν από τις αμερικανικές δυνάμεις κατοχής, η «Διεθνής Αμνηστία» υπολογίζει ότι τουλάχιστον 14.000 ανθρωποί κρατούνται χωρίς κατηγορίες ή δίκη, η πλειοψηφία των οποίων βρίσκονται σε φυλακές υπό αμερικανικό έλεγχο. Αυτό σημαίνει ότι οι κρατούμενοι αυτής της κατηγορίας είναι πολύ περισσότεροι. Απ' αυτούς, 750 κρατούνται σχεδόν τρία χρόνια και 4.000 περίπου κρατούνται περισσότερο από ένα χρόνο. Η συντριπτική πλειοψηφία από

τους κρατούμενους αυτής της κατηγορίας έχουν συλληφθεί σε επιχειρήσεις – σκούπα, χωρίς κανένα επιβαρυντικό στοχείο εναντίον τους.

Η έκθεση της «Διεθνούς Αμνηστίας» επισημαίνει ότι τα βασανιστήρια έχουν διαδοθεί ακόμη περισσότερο μετά την «μεταβίβαση» της εξουσίας στην ιρακινή κυβέρνηση και του ελέγχου κάποιων κέντρων κράτησης στις ιρακινές δυνάμεις. Μεταξύ άλλων μεθόδων βασανισμού, αναφέρονται τα ηλεκτροσόκ, ο ξυλοδαρμός με πλαστικά καλώδια, το κάψιμο με αναμμένα τσιγάρα και το ξερίζωμα των νυχιών. Κάποια θύματα ανέφεραν την παρουσία αμερικάνων στρατιωτικών κατά το βασανισμό και τις ανακρίσεις τους, ενώ ένας αιχανόμενος αριθμός πέθανε από τα βασανιστήρια ή εκτελέστηκε εν ψυχρώ. Η έκθεση περιλαμβάνει πολλά περιστατικά και μαρτυρίες θυμάτων βασανισμού, μεταξύ των οποίων την περίπτωση 12 αντρών, που αφού υποβλήθηκαν σε φρικτά βασανιστήρια από κομάντος της αστυνομίας, τους έκλεισαν μέ-

σα σε ένα αστυνομικό βαν και τους άφησαν για 14 ώρες μέσα στον ήλιο, με αποτέλεσμα να πεθάνουν από ασφυξία τον περασμένο Ιούλιο. Επρόκειτο για μια ομάδα κτίστες, που είχαν συλληφθεί με την υπόνοια ότι ήταν αντάρτες.

Η «Διεθνής Αμνηστία» κατηγορεί επίσης τις αμερικανικές και τις βρετανικές δυνάμεις κατοχής ως συνένοχες σ' αυτά τα αποτρόπαια εγκλήματα ακόμη και όταν διαπράττονται σε φυλακές που έχουν τεθεί υπό τον έλεγχο των ιρακινών δυνάμεων και παραθέτει ως επιβεβαίωση, μετοξύ άλλων, τη δηλωση του πρώην διοικητή των Ειδικών Δυνάμεων του υπουργείου Εσωτερικών, στρατηγού Μουνταζάρ Γιασίν αλ-Σαμαράι, σε ραδιοφωνική συνέντευξη του τον περασμένο Δεκέμβρη, στην οποία παραδέχτηκε όχι μόνο ότι τα βασανιστήρια ήταν ρουτίνα, αλλά και ότι μέλη των αμερικανικών δυνάμεων επισκέπτονταν τη φυλακή κάθε μέρα και ότι ο αμερικανικός στρατός γνώριζε τα πάντα για τα βασανιστήρια.

■ Roumania

Ξέφραγο αμπέλι για τους Αμερικάνους

Τέσσερις στρατιωτικές βάσεις παραχώρησε η Κυβέρνηση της Ρουμανίας στις ΗΠΑ με συμφωνία που υπογράφτηκε κατά την επίσκεψη της Κοντολίζα Ράις στη χώρα στις 6 Δεκεμβρίου της περασμένης χρονιάς.

Η πιο σημαντική είναι η στρατιωτική βάση Miha Kogalniceanu στην Κονστάντζα, στην οποία θα εγκατασταθεί το επιτελείο της νέας Στρατιωτικής Δύναμης Ανατολικής Ευρώπης του αμερικανικού στρατού. Οι τρεις υπόλοιπες θα χρησιμοποιούνται για εκπαίδευση, αποθήκευση στρατιωτικού εξοπλισμού και, αν χρειαστεί, για την εγκατάσταση στρατιωτικών δυνάμεων.

Βασικός όρος της συμφωνίας είναι ότι ο αμερικανικός στρατός μπορεί να εξαπολύσει επιθέσεις από τις βάσεις αυτές, δηλαδή από ρουμανικό έδαφος, χωρίς να ενημερώσει ή να ζητήσει την τυπική έγκριση της ρουμανικής κυβέρνησης. Η συμφωνία προβλέπει επίσης ότι η Ρουμανία παραιτείται από το δικαίωμα δικαστικής δίωξης για αξιόποινες πράξεις που πιθανόν να διαπραχτούν από μέλη του αμερικανικού στρατού στο έδαφός της. Δεν τηρούνται δηλαδή ούτε τα προσχήματα. Καθεστώς Μπανανίας με τα δλα του.

Τα πρώτα αμερικανικά στρατεύματα προβλέπεται να εγκατασταθούν στις τέσσερις στρατιωτικές βάσεις το ερχόμενο καλοκαίρι.

■ Nepal

Απελευθέρωση κρατουμένων από επίθεση ανταρτών

Περισσότεροι από 100 κρατούμενοι απελευθερώθηκαν σε επίθεση μαοϊκών ανταρτών σε φυλακή της πόλης Ιλάμ Μουνταζάρ στο ανατολικό Νεπάλ.

Σύμφωνα με τον ανταποκριτή του BBC, οι αντάρτες έφτασαν με λεωφορεία και με τα πόδια στην πόλη και επιτέθηκαν ταυτόχρονα με τη φυλακή και σε άλλα κυβερνητικά κτίρια. Κατά τη διάρκεια των συγκρούσεων με τις κυβερνητικές δυνάμεις σκοτώθηκαν τουλάχιστον 12 άτομα, μεταξύ των οποίων 7 αντάρτες, ενώ αγνοούνται 20 αστυνομικοί, σύμφωνα με κυβερνητική ανακοίνωση.

Στο μεταξύ, φαίνεται να υπάρχει διάσταση απόψεων σχετικά με την παραπέρα κλιμάκωση του αγώνα για την ανατροπή του βασιλιά Γκιανέντρα ανάμεσα στους αντάρτες και τα εφτά κόμματα της αντιπολίτευσης, με τα οποία είχαν συγκροτήσει μια χαλαρή συμμορφία τον περασμένο Νοέμβρη. Αφού κατάφεραν να μπούκατρουν στην περιοχή απειλή και παράγο-

μοτικές εκλογές της 8ης Μάρτη, τα εφτά κόμματα της αντιπολίτευσης προτείνουν ένα πρόγραμμα ειρηνικών κινητοποιήσεων που θα ξεκινήσει από την πρωτεύουσα Κατμαντού στις 8 Μαρτίου. Οι αντάρτες δεν αρκούνται σ' αυτό και έχουν ανακοινώσει σε πρώτη φάση τον αποκλεισμό της πρωτεύουσας και άλλων μεγάλων πόλεων από τις 14 Μαρτίου για μια βδομάδα και σε δεύτερη φάση τον επ' αριστού αποκλεισμό από τις 3 Απριλίου, ενώ παράλληλα κλιμακώνουν τις επιθέσεις εναντίον κυβερνητικών στόχων.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης διαφωνούν με την τακτική των ανταρτών, τους κατηγορούν ότι δεν εφαρμόζουν πλήρως τους δρόους της κοινής συμφωνίας και τους καλούν να ανακαλέσουν την απόφαση για αποκλεισμό και να αποφύγουν τη βία.

Πρέπει να επισημάνουμε ότι στην ιστορία αυτή ανακατεύονται και οι Αμερικάνοι, οι οποίοι θεωρούν σοβαρή απειλή και παράγο-

Το άλλο Γκουαντανάμο

Ενώ η διεθνής πίεση για να κλείσει το κολαστήριο του Γκουαντανάμο αυξάνεται, η «New York Times» αποκάλυψε ότι στην αμερικανική βάση Μπαγκράμ στο Αφγανιστάν λειτουργεί από το 2002 μια φυλακή χειρότερη από το Γκουαντανάμο.

Παρά τις διαβεβαιώσεις αξιωματούχων του Πενταγώνου ότι η φυλακή στη βάση Μπαγκράμ είναι απλά «κέντρο προσωρινής κράτησης», πολλοί άνθρωποι εξακολουθούν να κρατούνται εκεί δύο και τρία χρόνια. Εχει μάλιστα επεκτοθεί, ώστε ο αριθμός των κρατουμένων από 100 στις αρχές του 2004 να έχει φτάσει σήμερα στους 500. Οι άνθρωποι αυτοί κρατούνται σε πρωτόγονες συνθήκες, επ' αριστο, χωρίς να τους έχουν απαγγελθεί κατηγορίες. Δεν έχουν δικαίωμα να συνομιλήσουν με κρατούμενους, το κολαστήριο στη βάση Μπαγκράμ λειτουργεί από το 2002 που άνοιξε με αυστηρή μυστικότητα. Η διοίκηση απαγορεύει τις επισκέψεις σε όλους, εκτός από τα μέλη της Διεθνούς Επιτροπής του Ερυθρού Σταυρού, και αρνείται να δώσει στη δημοσιότητα τα ονόματα των κρατουμένων, στρατιωτικών αξιωμάτων

Ο Θάνατος ενός καθηγητή

Συστηματική εκστρατεία διολοφονίας Ιρακινών που μιλούν ενάντια στην κατοχή

(όρθρο του Haifa Zargana στη βρετανική εφημερίδα «Guardian», 28/2/06)

Στην Ευρώπη, ο Abdul Razak al-Na'as, 50 χρόνων, καθηγητής στο πανεπιστήμιο της Βαγδάτης, εξέφραζε τη λύπη του γ

Υποταγή και ξεπούλημα

Δεν χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε πάνω στο τι σημαίνει η εξαγγελία της κυβέρνησης για τη δημιουργία άλλης μιας «επιτροπής σοφών», διακομματικής σύνθεσης, που θα αναλάβει να μελετήσει το Ασφαλιστικό και να εισπυγθεί λύσεις. Δεν είμαστε χτεσινοί σ' αυτή τη χώρα και γι' αυτό θυμόμαστε μισή ντουζίνα τέτοιες επιτροπές (από το 1986 αρχίζει η ιστορία τους), που πάντα εισπγούνταν καρατόμηση ασφαλιστικών δικαιωμάτων. Πριν από κάθε αντιασφαλιστική μεταρρύθμιση προπογούνταν μια ή δύο τέτοιες επιτροπές, που προετοίμαζαν ιδεολογικά το έδαφος και τροφοδοτούσαν τις κυβερνήσεις με το απαραίτητο υλικό.

Γιατί, λοιπόν, να είναι διαφορετικό το έργο αυτής της επιτροπής; Εκτός αν είμαστε τόσο αφελείς που να πιστέψουμε ότι μια δράκα καλοπληρωμένων «ειδικών» θα ενδιαφερθεί για τα εργατικά συμφέροντα. Το μόνο για το οποίο μπορούμε να συζητήσουμε είναι η έκταση και το βάθος των αντεργατικών ανατροπών που θα επιχειρηθούν. Αλλά κι αυτό δεν έχει καμιά σημασία, αν θέλουμε να λέμε τα πράγματα με τ' όνομά τους. Γιατί η αντιασφαλιστική επίθεση δεν έχει τέλος. Κάθε φορά οι κυβερνήσεις ισχυρίζονται ότι έλυσαν το ασφαλιστικό για τα επόμενα 30 ή 50 χρόνια, περνούν κάποιες ρυθμίσεις σε βάρος εργαζόμενων και συνταξιούχων (πότε περισσότερες και πότε λιγότερες, αλλά πάντοτε αντεργατικές) κι ύστερα από μερικά χρόνια ξαναβγάζουν το ασφαλιστικό -που υποτίθεται ότι είχαν λύσει- από το συρτάρι. Οποια, λοιπόν, κι αν είναι η έκταση και το βάθος της νέας αντιασφαλιστικής μεταρρύθμισης, αυτή δεν θα είναι παρά ένας ακόμη σταθμός σ' ένα δρομολόγιο χωρίς τέλος.

Εκείνο, λοιπόν, που χρειάζεται να συζητήσουμε και να μας απασχολήσει είναι ο συσχετισμός δυνάμεων, έτσι όπως διαμορφώνεται αυτή τη στιγμή.

Το ΠΑΣΟΚ διά στόματος Βενιζέλου, κατέστησε σαφές ότι είναι έτοιμο να συμμετάσχει στο διάλογο για μια «σοβαρή και υπεύθυνη προσέγγιση» του Ασφαλιστικού και κάλεσε τον Τσιτουρίδη «να έρθει το ταχύτερο στη Διαρκή Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής, ώστε να πει ποια είναι η άποψη της κυβέντρους».

Ο Πολυζωγόπουλος έσπειυσε με προσωπική του δήλωση να δώσει γραμμή στη συνδικαλιστική γραφειοκρατία. Εξέφρασε τη διαθεσιμότητα της ΓΣΕΕ να είναι «υπεύθυνη και σοβαρή σε κάθε συζήτηση» και αναφέρθηκε στις «αρνητικές κοινωνικές συνθήκες», υπό τις οποίες «κανένας διάλογος δεν μπορεί να δώσει θετικό αποτέλεσμα και φυσικά υπάρχει δυσκολία της δικής μας συμμετοχής». Λίγο αργότερα, επειδή προφανώς κατάλαβαν ότι αυτή η δήλωση αποτελούσε αβάντα στην κυβέρνηση, έστειλαν δεύτερη διορθωτική δήλωση, στην οποία το τελευταίο σημείο έγινε «δεν υπάρχουν οι προϋποθέσεις της δικής μας συμμετοχής». Κάνουν, δηλαδή, παζάρι ασκώντας και ολίγη αντιπολίτευση στην κυβέρνηση.

Τι σημαίνουν τα παραπάνω; Οτι σε επίπεδο θεσμών και κοινωνικού διαλόγου ο συσχετισμός είναι καταθλιπτικός σε βάρος των εργατικών συμφερόντων. Πώς μπορεί ν' αλλάξει; Μόνο με την κινητοποίηση «από τα κάτω».

KONTPA

ΚΑΛΕΣΜΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ

ΕΧΟΥΜΕ ΔΥΝΑΜΗ

στα χέρια μας...

ΤΟΠΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ ΟΚΤΩΒΡΗ
Συσπείρωση στα Ψηφοδέλτια συνεργασίας

Η βάση και το εποικοδόμημα, το εποικοδόμημα και η βάση...

■ Χειραγώγηση

«Η πολιτική της σημειρινής κυβέρνησης είναι μεταρρυθμιστική ή συντηρητική?». Αυτό ήταν ένα από τα ερωτήματα στα οποία κλήθηκαν να απαντήσουν τηλεφωνικά όσοι πήραν μέρος σε ένα από τα τελευταία γκάλοπ (Metron Analysis, Κυριακάτικη Ελευθεροτυπία). Στη συντριπτική τους πλειοψηφία (59,5%) απάντησαν ότι η πολιτική της κυβέρνησης είναι συντηρητική, σε πολύ χαμηλότερο ποσοστό (31,8%) απάντησαν ότι είναι μεταρρυθμιστική, ενώ ασήμαντο για γκάλοπ (8,7%) είναι το ποσοστό εκείνων που απάντησαν «δεν γνωρίζω/δεν απαντώ». Δηλαδή, το σύνολο σχεδόν των ερωτημένων είχαν τη βεβαιότητα ότι κατάλαβαν το περιεχόμενο της ερώτησης και ήταν σε δέση να απαντήσουν. Πιάστηκαν στην παγίδα που τους έστησαν οι γκαλοπατζήδες, χωρίς να το καταλάβουν.

Γιατί παγίδα; Γιατί οι έννοιες «συντήρηση» και «μεταρρύθμιση» σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να αποτελέσουν αντιθετικό δίπολο. Η «συντήρηση» είναι μια έννοια σαφής με μονοσήμαντο περιεχόμενο. Υποδηλώνει κοινωνική οπισθοδρόμηση. Αντίθετα, η έννοια «μεταρρύθμιση» είναι ασαφής και χρειάζεται επιδεικό προσδιορισμό: προσδευτική ή συντηρητική/οπισθοδρομική μεταρρύθμιση; Εποι ούπως τέθηκε το ερώτημα, οι ερωτώμενοι οδηγήθηκαν στο συμπέρασμα ότι η «μεταρρύθμιση» είναι το αντίθετο της «συντήρησης», δηλαδή ότι ισοδυναμεί με την «πρόσδοση». Και φυσικά, η πλειοψηφία απάντησε με δετικό τρόπο για τη «μεταρρύθμιση».

Ποιο είναι το πολιτικό συμπέρασμα που βγαίνει; Οτι η συντριπτική πλειοψηφία του λαού τάσσεται υπέρ των μεταρρυθμίσεων, ζητά επιτάχυνση των μεταρρυθμίσεων. Ζητά, δηλαδή, ανατροπή του αισφαλιστικού, περισσότερες ιδιωτικοποιήσεις, απελευθέρωση αγορών (κυρίως της αγοράς εργασίας, δηλαδή ελευθερία απολύσεων) κ.λπ. Μέσα από τέτοιες παγίδες χειραγωγούν το λαό, για να βγαίνουν μετά οι ηγέτες των αστικών κομμάτων και να δίνουν τις δημόσιες σκιαμαχίες τους με αντικείμενο το ποιο κόμμα μπορεί αποτελεσματικότερα να προωθήσει τις μεταρρυθμίσεις.

Συμμάζεια

Το τελειωταίο δεκαπενθήμερο, είναι ει-

φανής η προσπάθεια των στελεχών της ΝΔ να συμμαζευτούν λίγο στις δημόσιες τοποθετήσεις τους και να μην εμφανίζονται με τόσο προκλητικό τρόπο ως υπέρμαχοι των καπιταλιστών. Ο βασικός επικοινωνιολόγος του Μαξίμου, ο Γ. Λουλής, δίνει με κωδικοποιημένο τρόπο αυτό που πρέπει να κυριαρχήσει στο δημόσιο λόγο: των νεοδημοκρατικών στελεχών, αποδίδοντας τη συγκεκριμένη στρατηγική κατεύθυνση στους πολιτικούς:

vnan

- Αν υπάρχουν πτυχές, αυτό δα προκύψει από την πορεία της δικαστικής έρευνας που συγχεί⁷ται.

* Ξέρουμε τα πλέφωνα που παρακολουθούνταν; Ήταν σίγουρα αυτά; Γιατί, αυτός που δόθηκε είναι ο κατάλογος της Vodafone.

- Σας είπα, ότι μέξεως η κυβέρνηση το

■ Τα κέρδη πάνω από τη δημόσια υγεία

Μια μεγάλη και έγκυρη γαλλική εφημερίδα, η Liberation, αναφερόμενη στα μέτρα αντιμετώπισης της γρίπης των πτηνών και ειδικά στον εμβολιασμό, που γενικεύεται ως μέθοδος, αναφέρει ότι η κατανάλωση εμβολιασμένων πτηνών κρύβει κινδύνους, γιατί σύμφωνα με τους ειδικούς το εμβόλιο μπορεί να «καμουφλάρει» τον ίο και να κάνει ένα ζώο να δείχνει υγιές ενώ δεν είναι. Οπως δυμούνται οι αναγνώστες της «Κ», από τον περασμένο Οκτώβρη «φωνάζουμε» γι' αυτό το ζήτημα, επικαλούμενοι μάλιστα έγγραφο του εγκυρότατου γερμανικού Ινστιτούτου «Φρίντριχ Ζέφλερ», το οποίο περιέγραψε αναλυτικά την πτώση της

φε αναλυτικά το «κάμουφλάς» του ιού, που προκαλεί ο εμβολιασμός.

Ομως, η τελευταία απόφαση της Κομισιόν, με την οποία επιτρέπεται στη Γαλλία να αναπτύξει ένα πρόγραμμα εκτεταμένων εμβολιασμών σε πτηνά, απαγορεύει μόνο την εμπορία ζώντων ζώων που έχουν εμβολιαστεί. Αντίθετα, επιτρέπει την εμπορία κρέατος από εμβολιασμένα ζώα. Αυτό, όπως έχουμε κατ' επανάληψη γράψει, έγινε παλιότερα και με εμβολιασμένες ιταλικές γαλατσίες!

Χρειαζόμαστε άλλη απόδειξη για το ότι μο-
αδικό κριτήριο, φωτεινός οδηγός για τις απο-
άσεις των κοινωνικών και εθνικών οργάνων
την ΕΕ είναι τα κέρδη των καπιταλιστών;

έδωσε. Και γι' αυτό η υπόθεση πήγε στη Δικαιοσύνη. Κι αυτό αποδεικνύει πόσο σωστή ήταν η ενέργεια να πάει η υπόθεση στη Δικαιοσύνη για να επιληφθεί της όλης υπόθεσης. Από τη στιγμή που πήρε η Δικαιοσύνη την υπόθεση στα χέρια της, εκείνη δα μας πει ποια είναι η αλήθεια μέχρι το τέλος.

■ Πληρωμένη απάντηση

Συνέντευξη από την ποιήτρια, ζωγράφο και καθηγήτρια Φιλοσοφίας Ετελ Αττικής, Ελληνίδα από τη μάνα της, Αράβα από τον πατέρα της, σπουδαγμένη στη Γαλλία και κάτοικο ΗΠΑ εδώ και δεκαετίες, μια κοσμοπολίτισσα δηλαδή, πήρε η Β. Γεωργακοπούλου («Ελευθεροτυπία», 4.3.06). Η συζήτηση πήγε στο ρόλο της γυναίκας στον ισλαμικό κόσμο και η δημοσιογράφος, νόμισε ότι διέβρισκε την ευκαιρία να επιβεβαιώσει, μέσα από το λόγο της διανοούμενης, τις δικές της «αντιρομοκρατικές» εμμονές. Τη ρώτησε, λοιπόν, πώς βλέπει «το ισχυρό φονταμενταλιστικό ρεύμα (που) υπάρχει πια και στο παλαιστινιακό κίνημα με τρομοκρατική μάλιστα έκφραση». Προσπάθησε, δηλαδή, να της υπαγορεύσει την απάντηση. Η συγγραφέας έδωσε μια απάντηση πολιτική, που κατέληγε στο συμπέρασμα ότι «ο λαός αναγκάζεται να καταφύγει σε μια δρησκεία απλή, χωρίς θεολογία». Επειδή η απάντηση, προφανώς, δεν άρεσε, η δημοσιογράφος επανήλθε πιο αιχμηρή: «Και να σκοτώνει αμάχους στο όνομα του Θεού!». Ξύστηκε στην κλίκα του τσοπάνη και εισέπραξε απάντηση πληρωμένη που λένε: «Πρέπει να καταλάβετε κάτι. Στην αραβική γλώσσα το όνομα του Θεού επανέρχεται συνέχεια χωρίς να είναι κάθε φορά δρησκευτική η αναφορά του. Ετοι, λοιπόν, λένε ότι σκοτώνουν στο όνομα της Παλαιστίνης. Σκοτώνουν γιατί η ζωή τους είναι ανυπόφορη. Εχω δει στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των Παλαιστινίων εικόνες ανυπόφορες. Εάν εσείς ήσασταν στη δέση τους τι θα κάνατε; Θα προτιμούσατε να πεδάνετε παρά να ζείτε σαν τα σκυλιά!».

Η πρώτη φράση υποδηλώνει απαξία για την αμάθεια και την προκατάληψη της δημοσιογράφου. Οταν ένας διανοούμενος χρησιμοποιεί το ρήμα «πρέπει» με τέτοιο τρόπο, σημαίνει ότι δεν τρέφει καμιά εκτίμηση για το συνομιλητή του. Και δικαίως, βέβαια...

■ Αυτός είναι ο καπιταλισμός

Αποκαλυπτικό αλλά και διδακτικό το βίντεο που αποκάλυψε το «Άσσοσίέτεν Πρεξ», που δείχνει τον Μπους να ενημερώνεται από αξιωματούχους της ομοσπονδιακής κυβέρνησης των ΗΠΑ, ότι υπάρχει κίνδυνος να σπάσουν τα φράγματα της Νέας Ορλεάνης από τον τυφώνα «Κατρίνα». Αποκαλυπτικό γιατί ο Μπους, τέσσερις μέρες μετά την καταστροφή, έλεγε σε δήλωσή του: «Δε νομίζω ότι οποιοσδήποτε ανέμενε πως τα φράγματα θα υφίσταντο ρήγμα».

Διδακτικό, γιατί για μια φορά ακόμα αποδεικνύεται ότι στον καπιταλισμό μετράει μόνο το κέρδος. Ο αμερικανικός ιμπεριαλισμός χρηματοδοτεί τις στρατιωτικές επιχειρήσεις του, τις επιχειρήσεις μαζικής εξόλοδηρευσης αμάχων στα πέρατα του κόσμου, αλλά δεν έδωσε δεκάρα για την ενίσχυση των φραγμάτων ή για την εκπόνηση σχεδίων προστασίας της φτωχολογίας της Νέας Ορλεάνης κι ας είχε προειδοποιήσει από τους αρμόδιους. Αποδείχτηκε πια με τον πιο αδιαμφισβήτητο τρόπο, ότι στη Νέα Ορλεάνη δεν έγινε ένα απύχημα, αλλά συντελέστηκε ένα έγκλημα σε βάρος της αμερικανικής φτωχολογίας (κυρίως έγχρωμων).

■ Αγιασμένες μπίζνες

Σύμφωνα με δημοσίευμα του «Κόσμου του Επενδυτή» η (κάνετε το σταυρό σας, ρε αντίχριστοι) Εκκλησία της Ελλάδας κάνει ένα επιχειρηματικό άλμα στον τομέα του τουρισμού, που όταν υλοποιηθεί θα την καταστήσει τον μεγαλύτερο καπιταλιστή του κλάδου. Εχουμε και λέμε (κρατήστε την ανάσα σας): Συγκρότημα 7.000 κλινών (!) σε έκταση 25.000 στρεμμάτων στο νομό Λασιθίου. Τρία υπερπολυτελή ξενοδοχεία στην Απίκη (Καθούρι, Βουλιαγμένη και Κολωνάκι). Συνεδριακό κέντρο και ξενοδοχείο τεσσάρων αστέρων στο Αίγιο. Ξενοδοχειακό και αδηλητικό κέντρο στη Μαγνησία, με μαρίνα και γήπεδο γκολφ. Κι αφού προχωρήσουν με τον τουρισμό, θα επεκταθούν και σε άλλους επιχειρηματικούς κλάδους. Και γιατί να μην επεκταθούν; Οσο τα κορόίδα τ' ακουμπάνε στις εκκλησίες και όσο ο αστικός πολιτικός κόσμος προσκυνάει ράσα και καλιμαύχια, όσο αποδρασύνονται οι άγιοι μπίζνεσμεν. Κι άντε να τους κουνήσεις μετά, όταν δίπλα στην κοινωνική τους δύναμη δια προστεθεί και οικονομική. Θα ρδει, όμως, ο καιρός που μια πραγματικά λαϊκή επαγάσταση, μια προλεταριακή επανάσταση, δια σφράσει την κόρη του Αυγείου.

Πανηγύριζε στα τέλη της προηγούμενης εβδομάδας η κυβέρνηση, διότι κατά τη συνεδρίαση της οικονομικής και δημοσιονομικής επιτροπής της ΕΕ, ο πρόεδρος του συμβουλίου οικονομικών εμπειρογνωμόνων Π. Σακελλάρης κατάφερε να απαλειφθεί από τη γνωμοδότηση της επιτροπής ο χαρακτηρισμός «ασαφές», που ακφορούσε το χρονοδιάγραμμα της ελληνικής κυβέρνησης για την ασφαλιστική μεταρρύθμιση. Ετοι, στη συνεδρίαση του Ecofin στις 14 Μάρτη, που θα έχει ως βάση την εισήγηση αυτής της επιτροπής, η κυβέρνηση δε θα δεχτεί πίεση από τους εταίρους να προχωρήσει άμεσα και έτσι θα έχει την άνεση να φανεί συνεπής με τη δέσμευσή της ότι η μεταρρύθμιση θα γίνει την επόμενη τετραετία, αφού ολοκληρωθεί ο κοινωνικός και πολιτικός διάλογος στην παρούσα.

Πολλές φορές από τις στήλες της «Κ» έχουν παρουσιαστεί τα δεδομένα του ασφαλιστικού προβλήματος και έχουν αποκαλυφθεί οι προθέσεις της κυβέρνησης (και όχι μόνο), καθώς και το περιεχόμενο της κυφορούμενης μεταρρύθμι-

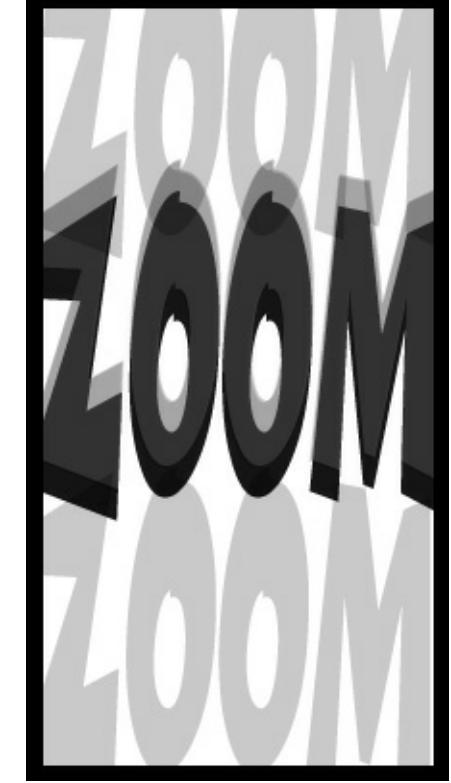
ση. Από τη σκοπιά τους οι αιστοί ειδικοί έχουν δίκιο στις διαπιστώσεις και τις προτάσεις τους. Τους καλούν να μελετήσουν ένα πρόβλημα στη λογιστική του διάσταση. Εκεί πλέον υπάρχουν «κουκιά μετρημένα». Τόσα είναι τα έσοδα του ασφαλιστικού συστήματος, τόσα τα αποθεματικά του, τόσες οι δαπάνες του. Κάνουν και μια προβολή στο μέλλον, υπολογίζουν τις δημιογραφικές τάσεις και το ποσοστό απασχόλησης και... έτοιμο το αποτέλεσμα: ένα έλλειμμα να ανατίθεται στην αρχή της λογιστικής αντιμετώπισης του ασφαλιστικού, της προσέγγισης του ως ζήτημα εσόδων-δαπανών. Όμως, το ασφαλιστικό είναι πρωτίστως ένα πολιτικό ζήτημα, ένα ταξιδικό ζήτημα και ως τέτοιο πρέπει να προσγιγιστεί. Οι αναφορές στην πολύχρονη καταλήστευση των Ταμείων επικουρικά μόνο πρέπει να χρησιμοποιούνται και πάντοτε χωρίς να συσκοτίζουν την τα-

κού συστήματος δεν είναι απότοκο αυτής της «γήρανσης», που αναγκαστικά πρέπει να αντιμετωπιστεί με επώδυνα (πάντα για τους εργαζόμενους) μέτρα, αλλά είναι απότοκο της ληστρικής πολιτικής που ακολουθήθηκε επί περισσότερο από μισό αιώνα.

Θα ήταν, όμως, λάθος και για το εργατικό κίνημα να ξεκινά από το αίτημα για μια τέτοια μελέτη. Αυτό θα σήμαινε προσχώρηση στην αρχή της λογιστικής αντιμετώπισης του ασφαλιστικού, της προσέγγισης του ως ζήτημα εσόδων-δαπανών. Όμως, το ασφαλιστικό είναι πρωτίστως ένα πολιτικό ζήτημα και ως τέτοιο πρέπει να προσγιγιστεί. Οι αναφορές στην πολύχρονη καταλήστευση των Ταμείων επικουρικά μόνο πρέπει να χρησιμοποιούνται και πάντοτε χωρίς να συσκοτίζουν την τα-

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Χωρίς ταξική βάση, το παιχνίδι είναι χαμένο

σης. Το τελευταίο διάστημα, μετά τον ανασχηματισμό, στο ζήτημα της χρονικής μεθόδευσης η κυβέρνηση έχει εμφανίσει μια αρρυθμία, κυρίως λόγω της αγαρμποσύνης του Ταστουριδή, ο οποίος λέει και ξελέει, εμφανίζομενος ανακόλουθος από μέρα σε μέρα. Το μόνο σχόλιο που θα θέλαμε να προσθέσουμε είναι ότι το γεγονός ότι η ασφαλιστική μεταρρύθμιση παραπέμπεται (ή λέγεται ότι παραπέμπεται) στην επόμενη τετραετία, προκειμένου μέχρι το τέλος της τρέχουσας να προετοιμαστεί το έδαφος, αποτελεί μια ακόμα επιβεβαίωση για το σκληρό αντεργατικό της περιεχόμενο. Γιατί, βέβαια, αυτή η λογιστική προσέγγιση κάνει προβολή μόνο στο μέλλον και ποτέ στο παρελθόν. Θα είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον μια αναλογιστική μελέτη που θα μείνει έλεγχες ποια θα ήταν η σημερινή κατάσταση και ποιες οι προοπτικές του ασφαλιστικού συστήματος, αν είχαν τηρηθεί τα παρακάτω:

– Το κράτος δεν καταλήστευε τα αποθεματικά των ασφαλιστικών ταμείων, μετατρέποντάς τα σε θολασσοδάνεια προς τους καπιταλιστές.

– Το κράτος δεν ασκούσε κοινωνική πλοήγηση στη φορτώνοντας τα βάρη της στα ασφαλιστικά ταμεία.

– Οι καπιταλιστές δεν επιδίδονταν στο αγαπημένο και προσδοκόφορό σποροδόμιο της επιχειρηματικότητας Αλογοσκούφη-Ταστουριδή και τις ανακοινώσεις που έγιναν. Οποία πρωτοτοπτία. Θα συσταθεί μια ακόμη «επιτροπή σοφών», που θα μελετήσει τα δεδομένα του προβλήματος και θα εισηγηθεί λύσεις. Παράλληλα, ο διάλογος θα προχωρήσει και στη Βουλή και στην Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή. Θα γίνουν, δηλαδή, και αυτή τη φορά όλα δύσα έγιναν και τις προηγού

■ Καζίνο Ρόδου

Η πίστη στη Δικαιοσύνη ως μόνη διέξοδος

Στο φύλλο της «Κ» της 25ης Φλεβάρη (Νο 412), υπήρχε μια αναφορά στο θέμα του καζίνο της Ρόδου, με αφορμή ένα δελτίο τύπου του συλλόγου εργαζομένων στο καζίνο. Δίνοντας συνέχεια και προσπαθώντας να εξαγάγουμε κάποια συμπεράσματα, υλοποιήσαμε το «διού η Ράδος» και μ' ένα πήδημα πεταχτήκαμε και μιλήσαμε με τον πρόεδρο του συλλόγου εργαζομένων, τον κ. Πάσαρη (έδερφο του γνωστού Πάσαρη που κάποιος πάσαρε στους Ρουμάνους). Σας μεταφέρουμε το ιστορικό όπως μας παρατέθηκε, αφήνοντας τα συμπεράσματα σε σας.

Όλα άρχισαν στις 2/10/2005, κατ' εφαρμογή του ν. 3385. Ήταν η πρώτη επιχείρηση πανελαδικά που κλήθηκε σε συζήτηση για διευθέτηση του χρόνου εργασίας. Οι εργαζόμενοι αρνήθηκαν, αφού δεν μπορούσαν να συζητήσουν για ένα νόμο επί του οποίου είχαν άγνοια και η εταιρία προσβεβλήμενη (!) έστειλε εξάδικο, απειλώντας για καταγγελία της σύμβασης εργασίας, για εποχιακή πλέον λειτουργία του καζίνο και ζητώντας υποχώρηση από πλευράς των εργαζομένων σε πάγια μισθών για δύο χρόνια, επιστροφή επιδομάτων και επαναπροσδιορισμό των χρονοεπιδομάτων μετά από τέσσερα χρόνια. Στο τέλος του Νοέμβρη έγιναν οι πρώτες απολύτεις (πέντε) μελών του σωματείου, το οποίο προχώρησε σε κινητοποίησης, όπως αποφασίστηκε σε γενική συνέλευση. Η εργοδότρια εταιρία απειλούσε με απόλυτη όσος δεν αποχωρούν από το σωματείο, με αποτέλεσμα από τα 155 μέλη, να παραμείνουν εγγεγραμμένα τα 50. Παραμονές του νέου έτους (28-29/12) απολύθηκαν τα έξι μέλη του ΔΣ του συλλόγου εργαζομένων και έξι ακόμη εργαζόμενοι. Συναντήθηκαν με τους Πλαναριωτόπουλο και Γιακουμάτο και προσέφυγαν στη Δικαιοσύνη, όπου και δικαιώθηκαν (άμεση επαναπροσόληψη μέχρι την εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων, η οποία έγινε πρόσφατα) επιτρέφοντας έτοις στις αρχές του Μάρτη τη στις θέσεις τους. Να σημειωθεί ότι η εταιρία κατέβαλε κανονικά τους μισθώσ σ' αυτό το διάστημα, χωρίς ωστόσο να επιτρέπει να εργάζονται οι 12 απόλυτοι! (αυτή τη στιγμή υπάρχουν 28 απόλυτοι – ενεργά μέλη του σωματείου).

Μετά την απόφαση – καταπέλτη για την εταιρία (7μηνη φυλάκιση του προέδρου της ιταλοεβραϊκών συμφερόντων εταιρίας, Enrico Aidan), τώρα δείχνει πιο διαλλακτική, φρούμενη τα χειρότερα και προσπαθώντας ν' αναστρέψει το εις βάρος της κλίμα, το οποίο αντανακλά στην τοπική κοινωνία. Ανταλλάχθηκαν πολλές μηνύσεις, ενώ ο κ. Πάσαρης δηλώνει πως μόνο με την δικαστική οδό μπορεί να βρεθεί πλέον λύση. Εκκρεμεί νέο δικαστήριο (θα γινόταν προχθές 9/3) για την αναγνώριση ή μη του σωματείου εργαζομένων (δεύτερη προσπάθεια με άλλη επωνυμία, μιας και η πρώτη απέτυχε). Το σωματείο δηλώνει ακομάτιστο, με μόνο σκοπό την υπεράσπιση των εργαζόμενων στο καζίνο, ωστόσο ο πρόεδρός του μας είπε ότι στηρίχτηκε τόσο από την ΓΣΕΕ που πήρε ενεργό μέρος, όσο και από το Εργατικό Κέντρο Ρόδου, το ΚΚΕ και τον Συνασπισμό. Ωστόσο, υπάρχει διγασμός μεταξύ των εργαζόμενων και της τοπικής κοινωνίας. Οι πρώτοι σκύβουν το κεφάλι με τον φόβο των απολύσεων, η εταιρία μιλά για υποκίνηση των εργαζομένων και οι δημοσιογράφοι παρουσιάζουν τα πράγματα σύμφωνα με τον... προσανατολισμό του γραφείου τους. Εμφανίστηκαν και τηλεοπτικά κανάλια αλλά δεν προέβαλαν το γεγονός (το ένα μάλιστα, γνωστό για την αδυναμία του στον Κόκο, έδειχνε το παρακείμενο στο καζίνο ενυδρείο...).

Μόνος δρόμος λοιπόν η... Δικαιοσύνη (;) κι ο καθένας ας βγάλει τα συμπεράσματά του. Τα δικά μας, στο επόμενο φύλλο, μαζί με τα νεότερα από το προχθεσινό δικαστήριο.

■ Υποκλοπές

Κακόγουστο αστείο

Παραπάντα το αστείο, δε νομίζετε; Η «απατημένη» ΔΕΗ ανακαλύπτει και τρίτο «μολυσμένο» κέντρο της Vodafone και δίνει λεπτομέρειες για το λογισμικό υποκλοπών, που ήταν πολύ προηγμένο. Ολως τυχαίως, η Vodafone αναβαθμίζει τον Κορωνιά σε διευθυντή επιχειρηματικής ανάπτυξης για όλη την Ανατολική Ευ-

ρώπη και τα Βαλκάνια. Στέλνει μήνυμα, δηλαδή, ότι στηρίζει το στελέχος της.

Ο Κορωνιάς εμφανίζεται στη Βουλή και αφήνει υποαινημούς για την Ericsson, που ήταν αυτή που κατασκεύασε το λογισμικό και έλεγχε τη συντήρησή του, χωρίς να πει απολύτως τίποτα που να είναι πτοινικά αξιοποιήσιμο. Ο Αντώναρος (τι μορφή κι αυτός!) καταφέλλει τον Κορωνιά ότι δεν έδωσε πλήρη ενημέρωση στην κυβέρνηση και απέκρυψε την ύπαρξη του τρίτου «μολυσμένου» κέντρου. Ο Κορωνιάς δηλώνει ότι μπορεί να υπάρχει και τέταρτο κέντρο, στη Θεσσαλο-

νίκη. (Αλήθεια, χρειαζόταν να το πει ο Κορωνιάς αυτό; Αφού στη λίστα έδωσαν και τηλέφωνα που χρησιμοποιούν κάτοικοι Θεσσαλονίκης, δεν θα υπήρχε και εκεί δίκτυο με το «παράνομο» λογισμικό!).

Συμπέρασμα; Μόλις. Ακόμα μεγαλύτερο μπέρδεμα, περισσότερη σύγχυση, νέα ερωτηματικά, νέο υλικό για παραφιλολογία και σεναριολογία, κανένα φως στην πραγματική διάσταση αυτής της υπόθεσης. να 'χουμε ν' ασχολούμαστε για μερικές ακόμη μέρες. Κατά τα τέλη του Μάρτη θα μας ανακοινώσει και ο Διώτης ότι ο Κ. Τσαλικίδης αυτοκτόνησε και θα ησυχάσουμε όλοι. Κανένα κύκλωμα δεν θα αποκαλυφθεί, οι παρακολουθήσεις «δί» εθνικούς λόγους» θα συνεχιστούν και η κυβέρνηση θα ελέγξει την κατάσταση, με τη Δικαιούνη να στελνει στο ορχείο το φάκελο.

Βιντεοπροβολές στην «Κόντρα»

Για την τρέλα

Για αυτούς που «τα έχουν χαμένα», τους φευγάτους, τους διαφρετικούς. Γ' αυτούς που δεν άντεχουν και δε μπορούν ν' αντέχουν. Άλλα και γ' αυτούς που αντέχουν. Για την τρέλα. Για τα κατάγματα της ψυχής και για το γύψο του εγκλεισμού. Γιατί το ερώτημα είναι επίμονο: Ποιος είναι ο «επικίνδυνος»; Ποιος είναι ο «παράλογος»;

Αυτός που τρελαίνεται ή αυτός που θεραπεύει; Για τις παλιές και τις καινούριες λέξεις. Εγκλεισμός, ηλεκτροσόκ, καθήλωση, απομόνωση. Αποασυλοπήση, επιανέταξη, συνύπαρξη. Η μήπως από τα νύχια του ασύλου στη χίμαιρα του γκέτο; Για να δούμε πώς και γιατί γίνεται να υπάρχουν άνθρωποι «για δέσιμο» κι αν τελικά οι έγκλειστοι έχουν χάσει τα λογικά τους ή τα δικαιώματά τους.

«Ο ολοκληρωτικά ομαλοποιημένος άνθρωπος κλείνει μέσα του μονάχα το πτώμα του δολοφονημένου τρελού». Οι προβολές του Μάρτη αφιερώνονται στην τρέλα:

17/03: Μια Γυναίκα Εξομολογεύεται (A Woman Under The Influence, 1974) του Τζον Κασαβέτης

24/03: Στη Φωλιά Του Κούκου (One Flew Over The Cuckoo's Nest, 1975) του Μίλος Φόρμαν

31/03: Λέρος: Η Ελευθερία είναι Θεραπευτική (2003)

του Ανδρέα Λουκάκου

Ο άνθρωπος που ενόχλησε το σύμπαν (2000)

του Σταύρου Ψυλλάκη

Παρασκευές, στις 8.30μμ, με ελεύθερη πάντα είσοδο. Σας περιμένουμε. cinekontra@hotmail.com

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 5

νευποτήμια της Βεγδάτης έχουν θρηνήσει τη δολοφονία περισσότερων από 80 μελών του προσωπικού τους. Ο υπουργός Παιδείας δήλωσε πρόσφατα ότι κατά τη διάρκεια του 2005 δολοφονήθηκαν 296 μελή του εκπαιδευτικού προσωπικού και τραυματίστηκαν 133.

Κανένα απ' αυτά τα εγκλήματα δεν ερευνήθηκαν από τις δυνάμεις κατοχής ή τις μεταβατικές κυβερνήσεις. Τα άφησαν στις διεθνείς ανθρωπιστικές ομάδες και στις αντιπολεμικές οργανώσεις. Ανάμεσα σ' αυτές είναι το Δικαστήριο των Βρετανών για το Ιράκ, που έχει συντάξει ένα κατάλογο για να πείσει τον ειδικό εκπρόσωπο του ΟΗΕ να ερευνήσει το ζήτημα. Το κάνουν με τη βοήθεια ιρακινών ακαδημαϊκών, που θέτουν σε κίνδυνο τη ζωή τους συμμετέχοντας σ' αυτή τη διαδικασία. Η έρευνά τους δείχνει ότι τα θύματα ήταν γυναίκες και άντρες απ' όλο το Ιράκ, με διαφορετική εθνική, θρησκευτική και πολιτική προέλευση. Οι περισσότεροι εκδήλωσαν ανοιχτά την αντίθεσή τους στην κατοχή. Οι περισσότεροι δολοφονήθηκαν εν ψυχρώ. Κανές δεν ανέλαβε την ευθύνη.

Οπως πολλοί Ιρακινοί, πιστεύω ότι αυτές οι δολοφονίες έχουν στρατιωτές, διπλωμάτες ή εργαλέβιο που εμπλέκονται στη δολοφονία ιρακινών πολιτών δεν επιτρέπεται να συλληφθούν ή να δικαστούν στο Ιράκ. Και η βρετανική και η αμερικανική κυβερνησης κάνουν τα στραβά μάτια στις συστηματικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμά

■ Για την Ελλάδα, ρε γαμώτο

Δύο αικόνη σύμβουλοι του Ε. Μπασιάκου, οι διασολόγοι Ι. Σωτηρίου και Σ. Σαγρής, δουλεύουν τζάμπα για την πατρίδα. Ζητήσαμε από την αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Γεωργίας να μας γνωστοποιήσει τις υπουργικές αποφάσεις, σύμφωνα με τις οποίες, οι διασολόγοι Ι. Σωτηρίου και Σ. Σαγρής είναι σύμβουλοι του Ε. Μπασιάκου, από το Μάρτη του 2004 μέχρι σήμερα. Μας απάντησαν ότι «Ο Σωτηρίου Ιωάννης και ο Σαγρής Σταύρος σύμφωνα με τα στοιχεία της υπηρεσίας μας δεν συμπεριλαμβάνονται στο προσωπικό των πολιτικών Γραφείων του Υπουργείου».

Ο Ι. Σωτηρίου, από την 1η Ιουλίου είναι συνταξιούχος του δημοσίου ενώ ο Σ. Σαγρής είναι εν ενεργεία δημόσιος υπάλληλος και προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αναδοσώσεων.

Λέμε ότι και ο Σ. Σαγρής δουλεύει τζάμπα για την πατρίδα, γιατί απασχολείται παράνομα όλα τα πρωταράστρα, όλο κτίριο απ' αυτό που στεγάζονται τα γραφεία της Διεύθυνσής του και γιατί δε μπορεί να πληρωθεί ως σύμβουλος από τη στιγμή που δεν υπάρχει υπουργική απόφαση τοποθέτησής του.

Επισημάνωμε αυτή την παρανομία στον Ι. Σωτηρίου και του είπαμε ότι θα καλέσουμε όλους τους διασολόγους να τον αγνούν. Μας απάντησε -λέγοντας ψέματα- ότι αυτός δεν έρχεται σε επαφή με τους υπηρεσιακούς παράγοντες. Σύμφωνα όμως με τις δικές μας πληροφορίες, όλα τα ζητήματα που αφορούν τις Διεύθυνσεις της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Προστασίας Περιβάλλοντος πρωθυπουργού στο Ε. Μπασιάκο μέσω των δύο αυτών συμβούλων και ιδιαίτερα μέσω του Ι. Σωτηρίου. Αυτός «λύνει και δένει» ερχόμενος σε επαφή μ' όλους τους υπηρεσιακούς παράγοντες, οι οποίοι -αξίζει να σημειωθεί- τον περιέγραψαν με τα πιο μελανά χρώματα.

Επικοινωνήσαμε με τον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Δασών και Προστασίας Περιβάλλοντος και τον ενημερώσαμε πως και οι δύο αυτοί σύμβουλοι είναι παράνομοι, από τη στιγμή που δεν έχουν βγει υπουργικές αποφάσεις για την τοποθέτησή τους, ως σύμβουλοι. Επιπλέον, τον ρωτήσαμε γιατί δέχεται να πρωθυπουργούνται στον υπουργό τα έγγραφα της Γενικής του Διεύθυνσης μέσω των δύο αυτών συμβούλων και γιατί επιτρέπει στον Ι. Σωτηρίου να παρεμβαίνει στο έργο των υπηρεσιακών παραγόντων που προστατεύει. Τέλος, προς επιβεβαίωση των ισχυρισμών μας, του στείλαμε την απάντηση που πήραμε από την αρμόδια Διεύθυνση.

Μας δήλωσε μεταξύ άλλων, ότι αγνοούσε και τα δύο αυτά ζητήματα, αναρωτήθηκε τι θα μπορούσε να κάνει και ζήτησε την πρότασή μας!

Δεν θα μπορούσαμε παρά να του προτείνουμε το αυτονότο: να ξεκαθαρίσει στον Ε. Μπασιάκο ότι οι υπηρεσιακοί παράγοντες της Γενικής του Διεύθυνσης θα επιβάλουν εμπάργκο στους Ι. Σωτηρίου και Σ. Σαγρή.

Κλείνοντας, του θυμίσαμε πιας έχουμε την υπομονή να τον εγκαλούμε συνέχεια μέχρι ότου πάρει οριστική απόφαση να γνωστοποιήσει στον Ε. Μπασιάκο την παύση της όποιας συνεργασίας με τους Ι. Σωτηρίου και Σ. Σαγρή.

Φύκια για μεταξωτές κορδέλες

Ο Ε. Μπασιάκος -από το Σεπτέμβρη του 2004 που έγινε υπουργός Γεωργίας- έχει ως πάρια τακτική του να εκθειάζει με συχνές ανακοινώσεις του την επί των ημερών του επιτυχή πορεία απορρόφησης των κονδυλίων του Επιχειρησιακού Προγράμματος Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαιθρου (ΕΠΑΑ-ΑΥ).

Το ίδιο έκανε στις αρχές της βδομάδας, παρουσιάζοντας στο υπουργικό συμβούλιο το δύχρονο έργο του υπουργείου του. Εκανε ουσιαστικά το μαύρο άσπρο.

■ Η πραγματικότητα

Σύμφωνα με τον κανόνα v+2 του ΕΠΑΑ-ΑΥ, μέχρι τις 31 Δεκέμβρη του 2005 έπρεπε να απορροφηθούν 808 εκατ. ευρώ Δημόσιας Δαπάνης (Εθνικής και Κοινωνικής) για να μη χαθούν πόροι από τον κοινωνικό προϋπολογισμό.

Τελικά απορροφήθηκαν 848,4 εκατ. ευρώ κι' αυτό χαρακτηρίστηκε ως μεγάλη επιτυχία από τον Ε. Μπασιάκο!

Μέσα σ' ένα δίμηνο (Νοέμβρης-Δεκέμβρης 2005), απορροφήθηκαν 123 εκατ. ευρώ, ως εξής:

Μέτρο 1.1 απορρόφηση 3,5 εκατ. ευρώ.

Μέτρο 2.1 απορρόφηση 20,4 εκατ. ευρώ

Μέτρο 3.1 απορρόφηση 47,2 εκατ. ευρώ

Μέτρα 6.1 και 6.2 απορρόφηση 5,88 εκατ. ευρώ

Μέτρο 6.5 απορρόφηση 25,3 εκατ. ευρώ

Αξόνας 7 απορρόφηση 15 εκατ. ευρώ

Το ΕΠΑΑ-ΑΥ έχει 38 Μέτρα, από τα οποία κανένας από τους φτωχούς αγρότες και τα παιδιά τους δεν μπορούν να επωφεληθούν, αφού δεν πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ένταξης σ' αυτά.

Από τα 38 μέτρα του ΕΠΑΑ-ΑΥ, μόνο τρία απορροφήσαν σημαντικά κονδύλια από τη Δημόσια Δαπάνη. Πρόκειται για τα μέτρα 1.1, 2.1. και 3.1, που μέχρι την 31 Δεκέμβρη του 2005, απορροφήσαν 615 από τα 848,4 εκατ. ευρώ.

Το δίμηνο Νοέμβρη-Δεκέμβρη του 2005 τα Μέτρα αυτά -μαζί με το Μέτρο 6.5, που αφορά τις αποζη-

μιώσεις λόγω καταστροφών και που ενεργοποιήθηκε το ίδιο δίμηνο, απορροφήσαν 96 από τα 123 εκατ. ευρώ. Συνολικά θα απορροφήσουν 1.245 εκατ. ευρώ, ποσό που αντιπροσωπεύει το 58% της συνολικής Δημόσιας Δαπάνης του ΕΠΑΑ-ΑΥ.

■ Σε τι αφορούν τα μέτρα:

Το Μέτρο 1.1 αφορά τα λεγόμενα σχέδια βελτίωσης. Είναι ένα μέτρο με το οποίο πριμοδοτούνται «γενναιά» οι πλούσιοι αγρότες για τις επενδύσεις που κάνουν στις αγροτικές τους επιχειρήσεις. Αρχικά εγκρίθηκαν 349,4 εκατ. ευρώ ως Δημόσια Δαπάνη που δύναται ανήλθαν στα 409,4 εκατ. ευρώ. Αύξηση: 60 εκατ. ευρώ.

Το Μέτρο 2.1 αφορά την εμπορία και μεταποίηση αγροτικών προϊόντων. Είναι ένα μέτρο με αποδέκτες τους καπιταλιστές που ασχολούνται με την εμπορία και μεταποίηση αγροτικών προϊόντων - εμπορευμάτων. Αρχικά εγκρίθηκαν 350 περίπου εκατ. ευρώ ως Δημόσια Δαπάνη, που δύναται ανήλθαν στα 551 εκατ. ευρώ. Αύξηση: 201 εκατ. ευρώ. Εκτιμούμε ότι με τη επιχείρημα να μη χαθούν κοινωνικοί πόροι -η

Δημόσια Δαπάνη για το μέτρο αυτό θα αυξηθεί κι' αλλο.

Το Μέτρο 3.1 αφορά τη λεγόμενη πρώτη εγκατάσταση νέων αγροτών. Αποδέκτες του είναι οι γόνοι της πλούσιας αγροτιάς. Είναι ένα Μέτρο καθαρά ρουσφετολογικό και δεν συμβάλλει ούτε καν σε καπιταλιστικού τύπου ανάπτυξη. Αρχικά προβλέπονταν 226 εκατ. ευρώ ως Δημόσια Δαπάνη, που δύναται ανήλθαν στα 285 εκατ. ευρώ. Αύξηση 59 εκατ. ευρώ.

■ Η ουσία

Τα μέτρα αυτά -φυσικά κατόπιν υπουργικής εντολής- χρησιμοποιήθηκαν ως βαρύ πυροβολικό για την εκπλήρωση του κανόνα v+2 του προγράμματος ώστε να μην χρθούν κοινωνικοί πόροι.

Καλά θα κάνει λοιπόν, ο Ε. Μπασιάκος, να σταματήσει να παρουσιάζει ως επιτυχή την πολιτική του για την απορρόφηση των κονδυλίων της Δημόσιας Δαπάνης του ΕΠΑΑ-ΑΥ. Πολύ περισσότερο, ας σταματήσει να «ευλογάει τα γένια του» ότι αυτός έδωσε αναπτυξιακό χαρακτήρα στο πρόγραμμα αυτό.

■ Τρομοκρατική μετάθεση κτηνιάτρου

Ο νομάρχης Καβάλας Θ. Καλλιοτζής στις 7 Μάρτη κοινοποίησε τη μετάθεση κτηνιάτρου από την Διεύθυνση Κτηνιατρικής Καβάλας -όπου το υπηρετούσε από το 1991- στο κτηνιατρείο της Θάσου. Προφανώς για να κάνει παρέα με τις γάτες και τα σκυλιά. Η συγκεκριμένη κτηνιάτρος έχει δύο μεταπτυχιακούς και ένα διδακτορικό τίτλο και υπηρετούσε για χρόνια ως τμηματάρχης στον Τομέα Τροφίμων. Έχει όμως ένα μόνιμο ελάττωμα: υπερασπίζει με πάθος τη δημόσια υγεία και δεν κάνει τα στραβά μάτιά όταν κατά τη διάρκεια των ελέγχων της διαπιστώνει παραβάσεις από επιχειρηματίες. Όσο για τον εν λόγω νομάρχη: τις περισσότερες φορές έδινε δίκιο στους «θηγόμενους» επιχειρηματίες και έβριζε τη κτηνιάτρο!

Εδώ και τρία χρόνια, την απειλεί με μετάθεση και τη τελευταία στιγμή του χαλάμε τα σχέδια με παρεμβάσεις μας. Δεν ήταν λίγες οι φορές, που η πολιτική γησεία του υπουργείου Γεωργίας αναγκάστηκε να παρέμβει φοβούμενη να μην κατηγορηθεί ότι η κυβέρνηση επιτρέπει στους γαλάζους νομάρχες να μεταθέτουν έντιμους κτηνιάτρους.

Με την παράνομη αυτή μετάθεση ο νομάρχης Καβάλας επιβραβεύει τη λαμογιά, παροπλίζει ένα σημαντικό στελέχος της δημόσιας διοίκησης και εξόντωνει οικονομικά τη συγκεκριμένη κτηνιάτρο. Εδώ και τώρα να παρέμβουν δυναμικά οι Ν. Κακαβάς και Π. Τριανταφύλλου για να ματαιώσουν άμεσα την παράνομη αυτή μ

κτάκτο στρατοδικειο No 5

■ 41η συνεδρίαση Τρίτη, 7.3.06

Από τις 9 το πρωί μέχρι τις 12.30 το μεσημέρι χρειάστηκε να περιμένουμε για ν' αρχίσει η δίκη. Ο λόγος: Δεν υπήρχαν μάρτυρες! Τελικά, η Αστυνομία προσήγαγε ένα μάρτυρα (Μερκούρης) για την υπόθεση Αθανασιάδη, ενώ ο δεύτερος μάρτυρας, του οποίου έχει διαταχθεί η βίαια προσαγωγή, κατοικεί στην Αρτα και ήταν φυσικά αδύνατον να τον προσάγουν μέσα σε τρεις ώρες. Μιλάμε, δηλαδή, για τραγελαφική κατάσταση. Ο πρόεδρος κρατάει τόσο κόσμο στον Κορυδαλλό χωρίς να γίνεται τίποτα, αντί να φροντίσει να γίνονται οι συνεδριάσεις 2-3 φορές την εβδομάδα και να προγραμματίζονται τα πράγματα με μια άνεση, χωρίς να χάνεται χρόνος τζάμπα και βέρεσε.

Ο Μερκούρης, οδηγός λεωφορείου της ΕΑΣ τότε, πήγε δυο μέρες μετά την ενέργεια μόνος του στην Ασφάλεια, επειδή –όπως λέει- διάβασε στις εφημερίδες περιγραφές των δραστών και διαπίστωσε ότι δεν ανταποκρίνονταν στην προαγαπητότητα. Γιατί αυτός είχε συναντήσει –όπως κατέθεσε τότε- αρκετές φορές τη μοτοσικλέτα των δραστών και του είχε κάνει εντύπωση που δεν περνούσε ανάμεσα από τα αυτοκίνητα, όπως κάνουν οι μοτοσικλέτες, αλλά περίμενε πίσω από κάποιο αυτοκίνητο.

Τι περιέγραψε ο Μερκούρης; Περιέγραψε έναν κοντό οδηγό της μοτοσικλέτας (γύρω στο 1.60), ο οποίος φορούσε κράνος, και έναν πολύ ψηλότερο συνεπιβάτη (γύρω στο 1.80), που φορούσε μια τραγιάστικη βαθιά στο κεφάλι και γυαλιά μωμπίας. Του έκανε εντύπωση το βλέμμα του συνεπιβάτη και ο τρόπος που παρατηρούσε, που του έδωσε την εντύπωση ιδιαίτερα εξυπνου ανθρώπου. Ο Μερκούρης δεν αναγνώρισε τον Κουφοντίνα, όπως προσπάθησε να του εκμειαύσει η πολιτική αγωγή (με χοντροκομένο μάλιστα τρόπο). Τι έχει σημασία από την κατάθεσή του; Η περιγραφή για τα ύψη των δραστών, που δεν ταιριάζει με τίποτα στο σενάριο της Αντιτρομοκρατικής (το σενάριο θελει οδηγό της μοτοσικλέτας τον Τζωρτζάτο και συνεπιβάτη τον Κουφοντίνα). Ο Τζωρτζάτος είναι εμφανώς ψηλότερος από τον Κουφοντίνα και όχι το αντίθετο.

Ιδιαίτερη έκανε και ο μάρτυρας Στάμου, του οποίου αναγνώστηκε η κατάθεση. Αυτός ήταν ασφαλίτης στη φρουρά του Απ. Κακλαμάνη και περιγράφει οδηγό της μοτοσικλέτας κοντό και αδύνατο και συνεπιβάτη πιο ψηλό και πιο σωματώδη. Το σενάριο για Τζωρτζάτο - Κουφοντίνα ανατρέπεται πλήρως. Οι περιγραφές δυο αυτοπτών μαρτύρων για τους σωματότυπους των δύο δραστών όχι μόνο δεν ταιριάζουν με τους σωματότυπους των δύο κατηγορούμενων, αλλά δίνουν την ακριβώς αντίθετη εικόνα αν συγκριθούν οι δύο σωματότυποι.

Αυτό ήταν και το περιεχόμενο των σχολίων που έκανε ο Ι. Μυλωνάς, ο οποίος σημείωσε επίσης το γεγονός ότι ο μάρτυρας Στάμου στο πρώτο δικαστήριο κλήθηκε με αίτημα της υπεράσπισης, ενώ η κατηγορούσα αρχή δεν τον κλήτευσε, επειδή η μαρτυρία του αναφορύστηκε το προκατασκευασμένο σενάριο.

Η υπόθεση Ανδρουλιδάκη διακόπηκε για την επόμενη Τρίτη, μολονότι η υπεράσπιση Τζωρτζάτου ζήτησε να διακοπεί μέχρι να μπορέσει να είναι παρών

ο Τέλιος (κατά δήλωση του συνηγόρου του είναι στο νοσοκομείο και θα βγει μετά 15ήμερο).

■ 42η συνεδρίαση Τετάρτη, 8.3.06

ΥΠΟΘΕΣΗ ΓΟΥΙΛΙΑΜ ΝΟΡΝΤΙΝ

Ο αμερικανός αξιωματικός Νορντίν, στρατιωτικός ακόλουθος της πρεσβείας των ΗΠΑ, εκτελέστηκε με χρήση παγιδευμένου αυτοκινήτου (ή έκρηξη έγινε καθώς περνούσε το αυτοκίνητο του Αμερικανού) στο Κεφολάρι, τον Ιούνιο του 1988. Πρώτος μάρτυρας κατέθεσε ο Σ. Παπαπάνος, περίοικος που άκουσε το θύριο της έκρηξης και βγήκε στο δρόμο μαζί με το γιο του και διασταύρωθηκε με μια μοτοσικλέτα Kawasaki, που πήγαινε κόντρα στο ρεύμα. Του κίνησε την περιέργεια, κράτησε τον αριθμό και τον έδωσε στην Αστυνομία. Πράγματι, ήταν μοτοσικλέτα που είχε σημαντικότερο αναλυτικότατο στην περιγραφές του. Το ίδιο κατηγορηματικός ήταν για ένα φορτηγάκι Volkswagen, που κάποιοι άλλοι προσπάθησαν να αναμιξήσουν στην ενέργεια. Ήταν αυτοκίνητο του συνεργέιου καθαρισμού της πολυκατοικίας που έμεναν. Το γνωρίζα πολύ καλά επειδή ήμουν διαχειριστής και το είπα αμέσως στην Αστυνομία, που μου χτύπησε το κουδούνι και με ρώτησε σχετικά.

Από την εισαγγελέα επισημάνθηκε στο μάρτυρα ότι στην προανακριτική

του κατάθεση μιλούσε για έναν εύσωμο και έναν αδύνατο, δήλωσε όμως ότι δεν μπορούσε να θυμηθεί ποιος από τους δύο ήταν οδηγός και ποιος συνεπιβάτης. Δεν το αμφισβήτησε, δήλωσε όμως ότι ανακαλεί τις εικόνες στη μνήμη του και είναι ο εύσωμος οδηγός, ο αρχηγός, δε θυμάμαι τ' όνομά του», αλλά δεν είμαι σήγουρος!! Εμ, βέβαια, γίνεται σενάριο χωρίς «ολίγον» Γιωτόπουλο; Και για κερασάκι στην τούρτα, για να είναι τελείο το γλυκό, βάζουμε και μια μυστηριώδη γυναίκα, που τηλεφώνησε στο σπίτι του, λόγο πριν αρχίσει η πρώτη δίκη και είπε στη σύζυγό του «να πεις στον άνδρα σου ότι θα μετανιώσει γι' αυτό που πάει να κάνει»!

Πώς αναγνώρισε τον Χρ. Ξηρό; Από το άστρο, παχούλο και μωρούδιστο πρόσωπο του που είδε στην τηλεόραση! Μάλιστα, δεν τον αναγνώρισε πρώτος αυτός. Πρώτη τον αναγνώρισε η γυναίκα του, που τον είδε στην τηλεόραση το 2002 και θυμήθηκε την περιγραφή που της είχε κάνει ο σύζυγός της το 1988 και του είπε ότι αυτός είναι! Εκεί πια δεν άντεξε ο Χριστόδουλος και το πέταξε ένα «φρουτού σου». Εγίνε ένα μικροσύουρο, ο Χριστόδουλος είπε στον Καισάριο ότι πάσχει από το σύνδρομο Μιγχάουζεν και αυτός γύρισε άνετος, τον κοίταξε και το είπε γεμάτος μίσος: «Κάνει καλό η φυλακή». Η συμπεριφορά του δείχνει το ποιον του, σχολίασε ο Δ. Κουφοντίνας.

Ας δούμε, όμως, αναλυτικά τις μπούδες του Καισάριου, που διαψεύδεται όχι μόνο από την κατάθεση του προηγούμενος κατάθεσεις του διέψευδε με άνεση!

1. «Η μοτοσικλέτα ήταν μαύρου χρώματος, ολόμαυρη με μερικά σχέδια. Η μηχανή ήταν άσπρη και βρέθηκε, αφού μετά τη διαφρύγη εγκαταλέιθηκε, όπως ήταν άλλωστε η τακτική της 17N. Η Αστυνομία, πάντως, δεν τον κάλεσε να αναγνωρίσει τη μηχανή που βρέθηκε! Κάλεσε τον Παπαπάνο και το γιο του, αλλά όχι αυτόν, που υποτίθεται ότι συνομίλησε κιόλας με τους δράστες!»

2. «Η μηχανή δεν είχε πινακίδες. Γύρισα, την κοίτεξα, ειδία καλό». Η μηχανή είχε πινακίδα, τον αριθμό συγκράτησε ο Παπαπάνος και ο γιος του, τον έδωσαν στην Αστυνομία και ήταν ο ίδιος με αυτόν που είχε η μηχανή που βρέθηκε. Στο πρωτόδικο δικαστήριο ο Καισάριος είχε φτάσει στο σημείο γελοιότητας να πει ότι μπορείται να ξεκινήσει πάντα στα σώματα των επιβατών! Οταν του θύμισε η υπεράσπιση, ήταν προετοιμασμένος: Δεν είπα αγώνα στην πρώτη δίκη. Στο πρωτόδικο δικαστήριο ο Καισάριος είχε φτάσει στο σημείο γελοιότητας να πει ότι μπορείται να ξεκινήσει η γελοιότητα για την έκρηξη της 17N. Η μηχανή δεν είχε πινακίδες, τέρμα! Και οι απομαγνητοφωνητές των πρακτικών, λοιπόν, συναρμότησαν διαστρεβλώνοντας την κατάθεση Καισάριου στην πρώτη δίκη. Αργότερα, αποδείχτηκε ότι συναρμότησε και ο ειδικός εφέτης ανακρίτης Λ. Ζερβομπεάκος, γράφοντας στην ανακριτική κατάθεση του Καισάριου πρόγραμματα που αυτός δεν είπε! Γενικώς, ότι δεν «κολλούσε» από τις προηγούμενες κατάθεσεις του διέψευδε με άνεση!

3. «Η έκρηξη έγινε με καλώδιο. Εγώ είδα το καλώδιο να ζεκινά από ένα μαντρότοιχο. Ας λέει ότι θελει η Αστυνομία, ότι έγινε με τηλεχειρισμό. Εγώ είδα το καλώδιο, είμαι τεχνικός και ξέρω ότι η έκρηξη έγινε με μανιστό». Ο άνθρωπος έχει μείνει στις εικόνες από τα πολιά κινηματογραφικά έργα, που ρεύμα στους πυροκροτητές εδίνουν με χειρογεννήτριες (μανιστό) και δεν ξέρει ότι ακόμα και στις εκρήξεις χωρίς τηλεχειρισμό (με χρήση καλώδιο) χρησιμοποιούν μπαταρίες και όχι μανιστό.

4. «Ο συνεπιβάτης της μοτοσικλέτας κρατούσε ένα χαρτοφύλακα στο χέρι, απ' αυτούς τους παλιούς, τους πλαστικούς, με το φερμουάρ». Ο Παπαπάνος και ο γιος του υπήρξαν κατηγορηματικοί από την πρώτη στιγμή: Ο συνεπιβάτης της μοτοσικλέτας είχε ένα σακίδιο περασμένο χιαστή. Είδαμε και το σακίδιο και τη λωρίδα στο στήθος.

5. «Οι δρόμοι ήταν διπλής κατεύθυνσης. Τώρα έχουν μονοδρομηθεί». Ο Παπαπάνος υπήρξε και σ' αυτό κατηγορηματικός: η μοτοσικλέτα κατέβαινε κόντρα στο μονόδρομο. Το θυμάμαι πολύ καλά, γιατί ήμουν στο δρόμο και αν δεν πήδαγα στο πεζοδρόμιο θα έπεφτε πάνω μου. Γ' αυτό μου φάνηκε ύποπτη και πήρα τον αριθμό της. Αργότερα, όταν τον στρίμωξε η υπεράσπιση, ο Καισάριος πήγε να τα μπαλώσει: «Μπορεί να ήταν και μονής κατεύθυνσης αλλά δεν το τηρούσε κανένας. Μπορεί να είχε σήμα, αλλά μάλλον δεν είχε!»

Κι ενώ ο Καισάριος αποδεικνύεται ένας φαντασιόπληκτος ψευδομάρτυ

‘Η μήπως πήγαν σε ενέργεια με τη δική τους μηχανή; Γιατί εκτίθεστε με τόσο (μετά συγχωρήσεως) χονδροειδή τρόπο; Ο Καισάριος, πάντως, δεν υιοθέτησε την εκδοχή-διέξοδο που του προσέφερε η εισαγγελέας. Αμφισβήτησε αυτά που ειδεις ο άλλος μάρτυρας! Δείγμα σαρές κι αυτό της ποιότητας του μάρτυρα.

Ο Αναγνωστόπουλος (εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών) κατάλαβε τα ζόρια και δεν έκανε καμία ερώτηση. Ομως, με τις πρώτες ερωτήσεις του Α. Κωνσταντάκη (υπεράσπιση χρ. Ξηρού), άρχισαν οι παρεμβάσεις. Πρώτα ο Αναγνωστόπουλος, που πήγε να υποβάλει απάντηση και μετά ο πρόεδρος, που πήγε να βγάλει τον φευδομάρτυρα από τη δύσκολη θέση. Ο συνήγορος ρώτησε ήρεμα «Θα απαντήσετε εσείς κ. πρόεδρε», ο πρόεδρος εκνευρίστηκε, ο Κωνσταντάκης δεν έκανε πίσω και ο πρόεδρος ηρέμησε, μάλλον επειδή κατάλαβε ότι αν συνέχιζε θα εκτίθοταν.

Από τις ερωτήσεις του Γ. Γκουντούνα βγήκαν και άλλες αντικράσεις του Καισαρίου. Κυρίως για το πώς υποτίθεται ότι έφτασε στον τόπο του συμβάντος. Γιατί στην προανακριτική κατάθεσή του έλεγε ότι άκουσε την έκρηξη την ώρα που ετοιμαζόταν να βάλει το κλειδί στην πόρτα του αυτοκινήτου. Τώρα λέει ότι σε δύο δευτερόλεπτα έφτασε στον τόπο του συμβάντος! Δηλαδή, σε δυο δευτερόλεπτα αυτός ξεκλειδώσε το αυτοκίνητο, έβαλε μπροστά, άνοιξε τη γκαράζόπορτα, έκανε τον ελιγμό και έφτασε στον τόπο του συμβάντος! Η «πλάκα» είναι πως από τις ερωτήσεις του συνήγορου περισσότερο ενοχλήθηκε ο πρόεδρος, που θεωρήσεις επουσιώδεις! Κι όμως, αυτές οι λεπτομέρειες έχουν τη σημασία τους, γιατί βέβαια εκείνοι που προκάλεσαν την έκρηξη δεν περίμεναν εκεί, μέχρι να βγει από το γκαράζ του ο Καισάριος και να συναντηθούν στο δρόμο.

Εκεί, βέβαια, που έγινε το «έλα να δεις», είναι όταν ο Καισάριος κλήθηκε να δώσει περιγραφές αυτών που υποτίθεται ότι ειδεις. Ο συνεπιβάτης (ο Χριστόδουλος!) ήταν ψηλός και ευτραφής, ενώ ο οδηγός ήταν ψηλότερος, αδύνατος και με κακία στο πρόσωπο! Αυτά, όμως, δεν κολλάνε με την κατάθεση του Παππαπάνου, οπότε ο Καισάριος έκανε μια ανακάλυψη παγκόσμιας σημασίας. Οτι μπορεί το κάθισμα στη θέση του οδηγού να ήταν ψηλότερο και νόμισε ότι ήταν ψηλότερος ο οδηγός! Ανακάλυψε, δηλαδή, μοτοσικλέτα που έχει τον οδηγό ψηλότερα από τον συνεπιβάτη!

Η πλήρης κατάρρευση του φευδομάρτυρα συντελέστηκε όταν τον εξέταξε η Γ. Κούρτοβικ, η οποία έπιασε βήμα προς βήμα το σενάριο της υποτιθέμενης μετάβασής του στο σημείο της έκρηξης. Οι απαντήσεις του ήταν συνεχώς αντιφοτικές, γεγονός που αποδεικνύει ότι αυτός μάλλον δεν βρέθηκε καμία στιγμή εκεί και αργότερα εμφανίστηκε και έδωσε κατάθεση στην Αστυνομία. Διότι, ενώ υποτίθεται ότι πήγε στο σημείο και μάλιστα έκανε και έρευνα για να βοηθήσει τη Δικαιοσύνη (έτσι είπε), σηκώνεται και φεύγει πριν φτάσει η Αστυνομία (πάντα κατά τους ισχυρισμούς του). Ο πρόεδρος προσπάθησε και πάλι να προστατεύσει τον φευδομάρτυρα, απαγορεύοντας μια ερώτηση της συνήγορου, που αφορούσε το χρόνο που χρειάστηκε (σύμφωνα με την αρχική του κατάθεση) για να φτάσει στο σημείο της έκρηξης. Η Γ. Κούρτοβικ προσέφυγε στο δικαστήριο, επικαλούμενη και το συμπέρασμα της εισαγγελέας, ότι πρέπει να ήταν δύο μηχανές. Η εισαγγελέας, όμως, παρά την «πρόκληση» της συνήγορου, εισηγήθηκε να απαγορευτεί η ερώτηση. Το δικαστήριο (με διάσκεψη επί της έδρας) αποφάσισε να

επιπραπτεί η ερώτηση και έκτοτε ο πρόεδρος «αποσύρθηκε» και δεν παρενέβη απαγορεύοντας άλλη ερώτηση. Εποι, ο Καισάριος έφτασε στην κατάρρευση. Ζήτησε από το δικαστήριο να τον προστατεύσει από τους συνηγόρους! Αισθάνομαι ότι κινδυνεύω, είπε! Οι συνηγόροι διαμαρτυρήθηκαν έντονα και βέβαια ο πρόεδρος δεν μπορούσε να κάνει τίποτα άλλο, εκτός από το να συστήσει στο μάρτυρα να απαντά στις ερωτήσεις.

Η Κούρτοβικ τον στριμώχνει και για τον «άνθρωπο με τα λευκά μαλλιά». Παραδέχεται, ότι έχει δει τον Γιωτόπουλο μετά τη σύλληψή του, όταν η εικόνα του είχε κατακλύσει τα ΜΜΕ, αλλά δεν είπε κουβέντα στον εφέτη ανακριτή. Για πρώτη φορά αναφέρθηκε σ' αυτόν στο πρώτο δικαστήριο. Για να ξεφύγει από τη δεινή θέση, ο φευδομάρτυρας το ξανογυρίζει στο τοάμπικο: «Κύριε πρόεδρε, έχω τη γνώμη ότι αυτές οι ανακρίσεις πρέπει να γίνονται από επιγγελματίες, γιατί προκαλείται μπέρδεμα! Ο πρόεδρος παρατηρεί ότι κανένα μπέρδεμα δε γίνεται, αλλά απλά ελέγχεται η αξιοπιστία των καταθέσεων του. Αργότερα (μετά από συμπληρωματικές ερώτησεις του Γ. Γκουντούνα), ο Καισάριος αναγκάστηκε να παραδεχτεί ότι το τζιπ που ανέφερε (στο οποίο υποτίθεται ότι ειδεις αυτόν που έμοιαζε με τον Γιωτόπουλο), ήταν όντως σταματημένο στην περιοχή και το ερεύνησε η Αστυνομία, χωρίς να προκύψει τίποτα γ' αυτό! Το πληροφορήθηκε από άλλο μάρτυρα, όπως είπε!!

Τι είναι ο Καισάριος; Κλασική περίπτωση «κεθνικόφρονα και νομοταγούς πτολίτη» (ανήκει και στη μεσαία αστική τάξη, άλλωστε), που αποφάσισε να προσφέρει τις υπηρεσίες του «στο νόμο και την τάξη». Εφτιαξε ένα σενάριο και το σέρβιρε, όντας βέβαιος ότι και ο δικός του οβιόλος θα γίνει δεκτός. Πρόγραμα, η πρωτόδικη απόφαση έχει ρίζει ισόβια στον χρ. Ξηρού. Οπως καταβλήθηκε προσπάθεια να μην έρθει ο Καισάριος, έτσι καταβλήθηκε προσπάθεια να μην εμφανιστεί και η Σιάτιτη και απλά να διαβαστεί η κατάθεσή της στην πρώτη δίκη. Δεν του πέρασε, όμως, το Αναγνωστόπουλο και αυτή τη φορά. Οι συνήγοροι υπεράσπισης ζήτησαν την παρουσία της Σιάτιτη στο ακροστήριο και το δικαστήριο, με προταση της εισαγγελέας, διέταξε τη βίαιη προσαγωγή της, μόλις συμπληρωθεί το 15ήμερο της διενίσης της για λόγους υγείας. Η οσφυαλγία είναι η συνήμητη δικαστική ασθένεια, σχολίασε δηκτικά ο Α. Κωνσταντάκης.

Στη συνέχεια αναγνώστηκαν τα έγγραφα της δικογραφίας, μεταξύ των οποίων και η προκήρυξη της 17Ν για την εκτέλεση του Νορντίν. Αμέσως μετά, η εισαγγελέας ζήτησε να κάνει ερώτηση στον Δ. Κουφοντίνα, επειδή – όπως είπε – αυτός έχει αναλάβει την πολιτική ευθύνη, μολονότι δεν καταλαβαίνει και δεν πρόκειται να καταλάβει τι μπορεί να σημαίνει πολιτική ευθύνη σ' αυτή την αίθουσα. Τον ρώτησε, λοιπόν, αν συμφωνεί με την εκτέλεση του Νορντίν. Ο Δ. Κουφοντίνας απάντησε ότι φυσικά και συμφωνεί με όλες τις ενέργειες και με το πολιτικό σχέδιο της οργάνωσης. Αυτό, άλλωστε σημαίνει ανάληψη πολιτικής ευθύνης.

Εισαγγελέας: Την προκήρυξη εσείς τη συντάξατε;

Κουφοντίνας: Κάποια στιγμή που αισκήσατε κριτική στους κατηγορούμενους για λενινισμό, πρέπει να ξέρετε ότι μια από τις βασικές θέσεις του Λένιν και της Αριστεράς, όπως προκύπτει και από την ιστορία της και την παράδοση της, συνοψίζεται στο σύνθημα, ας το πούμε έτοι, δεν δύνουμε τίποτα, δεν απαντάμε σε τίποτα. Δηλαδή, δεν δύνουμε καμία πληροφορία δύο αφορά την οργάνωση τη συγκεκριμένη και δεν απαρνήμαστε καμία από τις πολιτικές και ιδεολογικές θέσεις της οργάνωσης.

Εισαγγελέας: Αρα δεν απαντάτε ποιος έγραψε την προκήρυξη.

Κουφοντίνας: Σωστά.

Εισαγγελέας: Και κάτι άλλο. Τον γνωρίζατε τον Νορντίν;

Κουφοντίνας: Γνωρίζαμε ότι ο Νορντίν ήταν σημαίνοντας στέλεχος της αμερικανικής στρατιωτικής αποστολής στην Ελλάδα. Γνωρίζαμε ακόμα ότι μέσα εκεί στο μεγάλο οικόπεδο που έμενε η προσωπική του φρουρά από τη πεζοναύτες. Θα σας καταθέσουμε έγγραφα που

αποδείχνουν τον προγματικό ρόλο που είχε και εγώ θα σας δώσω κάποια έγγραφα εδώ πέρα που λένε για τα εγκλήματα που πολέμου που έχουν γίνει από τον αμερικανικό ιμπεριαλισμό. Και η προκήρυξη της οργάνωσης αναφέρει αρκετά στοιχεία για τα εγκλήματα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού στο Βιετνάμ...

Εισαγγελέας: Πόσο χρονών είσασταν εσείς τότε, κ. Κουφοντίνα;

Κουφοντίνας: Ήμουν όσο χρονών ήμουν και στον εμφύλιο.

Εισαγγελέας: Είσαστε εσείς στον εμφύλιο;

Κουφοντίνας: Ακριβώς αυτό σας λέω. Κι εκεί ήμουν. Και στο Βιετνάμ ήμουν. Και στη Νικαράγουα ήμουν...

Εισαγγελέας: Εντάξει.

Στη συνέχεια, ο εκπρόσωπος των Αμερικανοβρετανών έδωσε την προστάση της στην προκήρυξη της οργάνωσης. Η σωταρίη της έδρας επιβεβαίωσε το λόγο το οποίο απέδειχνε τον προστάτη της προστάσης της πολιτικής αγωγής έρχεται σε επαφή με τους μάρτυρες της προστέλευσής του στο δικαστήριο.

Η Σιάτιτη είναι μια αικόμη περίπτωση φυευδομάρτυρα, όπως πολύ καλά θυμάσιστη από την πρώτη δίκη. Είναι ο θηλυκός Καισάριος. Στην κατάθεσή της, όπως και στην κατάθεση Καισαρίου, γίνεται αναφορά για να θεμελιωθεί η καταδίκη σε ισόβια του Χρ. Ξηρού. Οπως καταβλήθηκε προσπάθεια να μην έρθει ο Καισάριος, έτσι καταβλήθηκε προσπάθεια να μην εμφανιστεί και η Σιάτιτη και απλά να διαβαστεί

ΣΥΜΗ-ΩΣΕΙΣ

* Α μπε μπα μπλομ του κι δε μπλομ μπλιμ μπλομ. Μόλις τέλειωσα με μια ανάθεση έργου μεταξύ των πέντε νταβατζήδων κι είμαι έτοιμος ν' ασχοληθώ με τα κυνά.

* Φιλάκια από τα φυλάκια της φυλακής [των συνόρων που υπάρχουν ακόμα].

* Πάει κι ο Αγγελάκος, διάβολε!

* Ένα σχολείο για την Τσιάπας (Μεξικό). Μια τοάπα για το σχολείο [Ελλάδα].

* Υπερέβησαν τα 3,5 δισ. δολάρια οι επενδύσεις των ελλήνων εφοπλιστών για την κατασκευή νέων πλοίων το 2005. Ετοιμάζονται 98 από δαύτα, ενώ εκκρεμεί η ναυπήγηση άλλων 323 (ανάμεσά τους δεν πήρε το μάτι μου κάποιο επιβατηγό, δα είμαστε υπερπλήρεις φαίνεται). Οπως και να 'χει, ας σφίξουμε τα ζωνάρια για την τόνωση της οικονομίας τους.

* Τώρα πώς γίνεται και ταξιδεύει με 9-10 μποφόρ η «Ροδάνθη», όταν στο Αιγαίο δεν έπλεε ούτε λέπι, δα σας γελάσω...

* Δεν μπορώ να καταλάβω αν υπάρχει κάποιος άτυπος συναγωνισμός μεταξύ ξενοδοχείων της Ρόδου, σχετικά με την παρασκευή των χειρότερων ροφημάτων. Οι καφέδες κάποιων πραγματικά δεν πίνονται, ενώ είχαμε τη χαρά (και την παγκόσμια αποκλειστικότητα φαντάζομαι) να πιούμε ζεστή σοκολάτα σε νεροπότηρο με καλαμάκι!!!

* Τουλάχιστον όμως, εκεί βλέπεις και καμιά συναυλία. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα: Σωκράτης Μάλαμας με 20 ευρώ, ψιλοφορδάδικο, ποτό ξεροσαφύρι (χωρίς οποιοδήποτε συνοδευτικό, ούτε καν νερό), εφτά ευρώπουλα το ποτηράκι και οδόνες ανοιχτές μόνο όταν τραγουδάει ο Μάλαμας και προσβλητικά κλειστές στην παρενέρ του (την αξιόλογη Μαρία Λούκα).

* Επιστήμονες, μαθητές, περιέργοι, όλοι δα συρρεύσουν στις 29/3 στο Καστελόριζο για να δουν την έκπληξη της έκλεψης (κάποιος την έλεγε έκδλιψη) ηλίου. Θα είναι ορατή μόνο από εκεί, εκτός αν τους κάνει καμιά χοντρή πλάκα ο καιρός και συννεφιάσει.

* Τελικά, καλύτερα άμμο της Σαχάρας παρά αέρα της Πτολεμαΐδας.

* Πλημμαίνουν τα «ντε» (στα χωριά η συγκεκριμένη λέξη αποτελεί προτροπή προς γαιδούρια). Μετά τον Ντε Γκρέτσια, να 'σου και η Αθηνά Ντε Μιράντα.

* Ντε Μιράντα Πλαπαδοπούλου. Ντε γα λε γω.

* Κάποτε τρώγαμε τ' απαιτούμενα, τώρα τρώμε τα πετούμενα (αυτά που είναι για πέταμα εννοώ, γιατί τα άλλα πετούμενα είναι πιο άρρωστα από εμάς).

* Μετά την επικαιρο-ποίηση του Χατζιδακικού «Κεμάλ», έρχεται στην επικαιρότητα κι άλλο Χατζιδακικό: «Τέσσερις στρατηγοί κινάν και παν / για πόλεμο στο μακρινό το Ιράν».

* Α, ναι: Μήπως ο κύριος Σαββόπουλος που έλεγε «Χατζιδάκια μ' - Θεοδωράκια μ' εσείς τρώτε και πίνετε κι εμένα με τρώει η αρκούδα», έχει να συμπληρώσει κάτι επί του δέματος; Παρακαλώ;

* Τέσσερα εκατομμύρια άγγλοι πάσχουν από ερεθισμό σε καρπούς και δάχτυλα, από τα πολλά sms (Short Masturbation Samples) που στέλνουν με τα κινητά. Τελικά ο πολύς αυνανισμός (πατροπαράδοτα ή με υποκατάστατα), προσβάλλει εμφανώς τα χεράκια.

* Άκου κινητά! Φορητά δεν έπρεπε να λέγονται; Γιατί δεν λέμε κινητή τηλεόραση ή κινητό ραδιοικαστόφωνο τότε; Φορητά ρε (αφόρητοι οι μικροί, άκριτοι βιασμοί)...

* Τώρα δα μου πείτε, εδώ μας παίρνουν και τα σώβρακα κι εσύ ασχολείσαι με λεπτομέρειες; Δίκιο έχετε, αλλά...

* Ωραίο το σόλογκαν του υπουργείου ανάπτυξης στα γραμματόσημα των ΕΛΤΑ: «Ελλάδα ανταγωνιστική - Ποιότητα παντού». Φτύνεις και κολλάς!

* Εξω οι αδαείς από την ΑΔΑΕ. Ενας εφέτης στον ΕΦΕΤ, ένα δαδί στην ΑΔΕΔΥ, ασέβεια στον ΣΕΒ και όλμοι στην ΟΛΜΕ.

* «Το δέμα είναι τώρα τι λες. Καλά φάγαμε, καλά ήπιαμε, καλά τη φέραμε τη ζωή μας ως εδώ, μικροζημές και μικροκέρδη συμψφίζοντας. Το δέμα είναι τώρα τι λες» (Μανόλης Αναγνωστάκης - «Ο στόχος»).

Κοκκινοσκουφίτσα

Ρουφιανιά και γελοιότητα

Τρεις ρουφιανοκάμερες κάηκαν την Πέμπτη 1 Μάρτη στο κέντρο της Αθήνας, με μια αστραπιά επιχείρηση αγωνιστών, που παραβίασαν τα ΚΑΦΑΟ των καμερών και τους έβαλαν φωτιά. Η όλη επιχείρηση πρέπει να κράτησε πολύ λίγο και ήταν απόλυτα επιτυχημένη, αφού οι μπάτσοι έφτασαν κατόπιν εορτής και το μόνο που βρήκαν ήταν τα καμμένα ΚΑΦΑΟ. Το ένα από τα τρία ΚΑΦΑΟ ήταν μπροστά στο κτίριο της ΓΣΕΕ. Λίγη ώρα μετά την ενέργεια, λοιπόν, η ΓΣΕΕ έβγαλε δελτίο Τύπου στο οποίο ισχυρίζόταν τα εξής εκπληκτικά:

«Μετά την πρόσφατη δολοφονική επίθεση κατά του προέδρου της ΓΣΕΕ, πραγματοποιήθηκε σήμερα δεύτερη επίθεση, αυτή τη φορά με αυτοσχέδιες βόμβες μολότοφ κατά του κτίριου της ΓΣΕΕ, των στελεχών και των εργοζομένων της!! «Δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι καμία δύναμη δεν πρόκειται να μας τρομοκρατήσει, να μας λυγίσει και να μας οδηγήσει να υποστείλουμε τη σημαία των αγώνων μας. Οι υπεύθυνοι φορείς της πολιτείας έχουν τεράστιες ευθύνες, γιατί επιτρέπουν σε μια μικρή ομάδα «γνωστών-αγνώστων» να τρομοκρατούν πολίτες και να θέτουν σε άμεσο κίνδυνο τη ζωή μας, να καταστρέψουν περιουσίες και γενικότερα να απειλούν την ασφάλεια και τη λειτουργία των θεσμών!!!»

Αμέσως, έσπευσε στα γραφεία της ΓΣΕΕ και ο νεόκοπος γραμματέας της ΝΔ Λ. Ζαγορίτης, που δήλωσε: «Είναι αυτονόητο ότι το ΠΑΣΟΚ καταδικάζει απεριφραστικά κάθε πράξη βίας από' όπου κι αν προέρχεται. Το συνδικαλιστικό κίνημα δέχεται για δεύτερη φορά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα επίθεση (!!!) και μάλιστα σε μια κρίσιμη συγκυρία για τους εργαζόμενους».

Οι σοβαρές αστικές εφημερίδες δεν τοπίζουσαν. Για παράδειγμα, η «Ελευθεροτυπία» την επομένη έβαλε τα πράγματα στη θέση τους, δημοσιεύοντας δύο φωτογραφίες και γράφοντας: «Ωστόσο, οι φωτογραφίες αποδεικνύουν ότι η εμπρηστική επίθεση έγινε στην κάμερα και όχι στα γραφεία της ΓΣΕΕ, όπως αναφέρει και σχετικό κείμενο στην ιστοσελίδα της εναλλακτικής πύλης ενημέρωσης athens indymedia». Δημοσιεύει, μάλιστα, και ολόκληρη τη σχετική

ανακοίνωση που μπήκε στο Indymedia.

Από κοντά και ο εκπρόσωπος τύπου του ΠΑΣΟΚ Ν. Αθανασάκης που δήλωσε: «Είναι αυτονόητο ότι το ΠΑΣΟΚ καταδικάζει απεριφραστικά κάθε πράξη βίας από' όπου κι αν προέρχεται. Το συνδικαλιστικό κίνημα δέχεται για δεύτερη φορά μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα επίθεση (!!!) και μάλιστα σε μια κρίσιμη συγκυρία για τους εργαζόμενους».

Οι σοβαρές αστικές εφημερίδες δεν τοπίζουσαν. Για παράδειγμα, η «Ελευθεροτυπία» συνδικαλιστές συμπεριφέρθηκαν σαν κοινοί ρουφιάνοι, τελικά όμως κατάφεραν να γίνουν γελούδιοι. Προσπάθησαν να βγάλουν πολιτική υπεραξία επινοώντας μια ανύπαρκτη επίθεση στα γραφεία της ΓΣΕΕ και συνέδεοντάς την με τον υπαρκτό Ξυλοδαρμό του Πολυζωγόπουλου και από την άλλη, προσφέραν στην κυβέρνηση ένα ωραίο δώρο. Να αποκρυψει το γεγονός ότι με τόσο επιτυχημένο τρόπο κάηκαν τρεις κάμερες, μέρα με-

πρώτη φορά εδώ πέρα χρησιμοποιήσαν τα ναπάλμ, ρίζανε ναπάλμ οι Αμερικανοί εδώ. Ρίζανε βόμβες με χρονική καθυστέρηση μιας ώρας, πέντε ωρών, δέκα ωρών, σε περιοχές που περνούσαν άμαχοι, για να σκάνει, ωρολογιακές βόμβες δηλαδή, για να σκάνει σε αμάχους - αν δεν υπήρχαν αυτά τα εγκλήματα του αμερικανικού ιμπεριαλισμού σ' όλο τον κόσμο και στην Ελλάδα, αν δεν υπήρχε η δικτατορία, αν δεν υπήρχε η Κυπριακή τραγωδία, ίσως να μην είμασταν κι εμείς εδώ».

Αμέσως μετά, ο Γ. Γκουντούνας κατέθεσε (καθιστώντας τα αναγνωστέα έγγραφα) μια σειρά δημοσιευμάτων της εποχής που έγινε η εκτέλεση του Νορτνί, από τα οποία προέκυπτε ανάγλυφα η πλούσια δράση της γερακιού του αμερικανικού ιμπεριαλισμού (πλούτος μαχητικών αεροσκαφών στο Βιετνάμ, παραση-

σημέρι, στο κέντρο της Αθήνας. Εδωσαν την ευκαιρία στο Ζαγορίτη να μιλά για κινδύνους στην ασφάλεια και την περιουσία των πολιτών, αφού πρώτα αυτοί είπαν αυτές τις παπαριές. Ουδείς πολύτης κινδύνεψε, ούτε κόκκος από την περιουσία κανενός πολίτη δεν πειράχτηκε. Στόχος ήταν οι κάμερες κι αυτές απενεργοποιήθηκαν.

Ποιος, όμως, τολμά να χαρακτηρίσει εγκληματική ενέργεια την καταστροφή μιας ρουφιανοκάμερας, όταν υπάρχει γενική κατακραυγή για τη λειτουργία τους και έχουν βγει μέχρι και δικαστικές αποφάσεις ότι είναι παράνομες; Οποιος ακριβώνει τη λειτουργία μιας κάμερας, με όποιον τρόπο επιλέγει, καλά κάνει. Άλλοι τις σκεπάζουν συμβολικά με σακούλες, άλλοι τις βάφουν συμβολικά με μπογιές

Αλχημείες σ' ένα προαναγγελθέν Βατερλό

Με αλχημείες και μαγείρεμα υπουργείο Παιδείας να περισώσει την κατάσταση στις επερχόμενες πανελλαδικές εξετάσεις για την εισαγωγή στα ΑΕΙ-ΤΕΙ, που όπως ολα δείχνουν θα εξελιχθούν σε Βατερλό για τους υποψήφιους.

Καθοριστικός παράγοντας σε τούτη την αναμενόμενη πανωλεθρία η βαθμολογική βάση του 10, τις συνέπειες της οποίας προσπαθεί, με την ανακοίνωση των θέσεων των εισακτέων, να κουκουλώσει το ΥΠΕΠΘ.

Ολοι οι άνθρωποι της υπουργού έβαλαν τα δυνατά τους, κόβοντας και ράβοντας τις θέσεις για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ώστε να δώσουν στο τέλος την πλασματική «αύξηση» των 2001 θέσεων και να μετριάσουν τη δικαιολογημένη ανησυχία που προκάλεσε η ρύθμιση της βαθμολογικής βάσης στη νεολαία και τις οικογένειες.

Μάταιη όμως η προσπάθεια, αφού η απάτη είναι τόσο χοντροκαρμένη που ακόμη και ο φιλοκυβερνητικός Τύπος κράτησε αποστάσεις και στάθηκε μακριά από το πανηγυρισμόύς.

Το συντριπτικό ποσοστό της «αύξησης» των θέσεων απορροφούν οι σχολές και τα τμήματα της επαρχίας και διαίτερα εκείνα που κινδύνευσαν να αποφιλωθούν τελείως ή να βάλουν και λουκέτο από το βαθμολογικό πλαίσιο. Σχολές και Τμήματα των ΤΕΙ κυρίως της περιφέρειας, που έμεναν στα αζήτητα, γνωρίζουν τώρα μεγάλες πτίενες.

Οι περίφημοι θιασώτες της στενής σύνδεσης της Παιδείας με την αγορά εργασίας, για τις ανάγκες του πολιτικού τυχοδιωκτισμού, έκαναν την καρδιά τους κόμπο, πέταξαν τις θεωρίες τους στο καλάθι των αρχήστων και τέντωσαν τους αριθμούς προς τα πάνω στις σχολές Φυτικής Παραγωγής, Ζωικής Παραγωγής, Δασοπονίας, Θερμοκηπιακών Καλλιεργειών, Τεχνολογίας Αγροτικών Προϊόντων όλης της ελληνικής επαρχίας (Φλώρινα, Μεσολόγγι, Καλαμάτα, Καρπενήσι, Αρτα, Ηγουμενίτσα, Ζάκυνθος, Κρήτη).

Ακόμη και στα ΤΕΙ Κλωστοϋφαντουργίας έδωσαν αύξηση.

Ο σχεδιασμός έγινε με την ελπίδα να καλυφθούν κάπως οι κενές θέσεις εξαγίτας του βαθμολογικού πλαίσιου και να μην τους πάρουν με τις πέτρες οι υποψήφιοι, οι οικογένειές τους και οι επαρχιακές πόλεις, που φυτοζωύουν χάρις και στα εκπαιδευτικά ιδρύματα που λειτουργούσαν σ' αυτές.

Με την ίδια λογική αυξήθηκαν οι θέσεις στα Τμήματα της Θεολογίας, της Γεωγραφίας και σε Τμήματα ξένων Φιλολογιών (Ιταλική, Ισπανική, Γερμανική), όπου το ειδικό μάθημα παίζει καθορι-

στικό ρόλο.

Αντίθετα, για μια ακόμη χρονιά μεώθηκαν οι θέσεις στις περιζήτητες σχολές και τμήματα των ΑΕΙ και ΤΕΙ κυρίως της Αθήνας, του Πειραιά, αλλά και της Θεσσαλονίκης, της Πάτρας, της Λαμίας, της Χαλκίδας.

Το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθήνας υφίσταται συνολική μείωση 265 θέσεων, το Μετσόβειο Πολυτεχνείο 70 θέσεων, το Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθήνας 40 θέσεων, το Γεωπονικό Πανεπιστήμιο 10 θέσεων, το Πανεπιστήμιο Πειραιά 50 θέσεων, τα ΤΕΙ Αθήνας 875 θέσεων, τα ΤΕΙ Θεσσαλονίκης 40 θέσεων, τα ΤΕΙ Λαμίας 40 θέσεων, τα ΤΕΙ Πάτρας 135 θέσεων, τα ΤΕΙ Πειραιά 225 θέσεων και τα ΤΕΙ Χαλκίδας 115 θέσεων.

Η δραματική μείωση των θέσεων εντοπίζεται στις «βαρβάτες» σχολές υψηλής ζήτησης.

Ενδεικτικά αναφέρουμε α) για τα ΑΕΙ: Ιατρική Αθήνας -11,1%, Νομική Αθήνας -5,3% Οικονομικών Επιστημών Αθήνας -10,5%, Νομική Θεσσαλονίκης -4,7%, Οικονομικής Επιστήμης Πειραιά -11,8%.

Το Παιδαγωγικό Αθήνας χάνει 20 θέσεις, οι Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί ΕΜΠ 20 θέσεις, οι Ηλ. Μηχ/κοί και Μηχ/κοί Η/Υ Πάτρας 20 θέσεις, οι Πολιτικοί Μηχανικοί Θεσσαλονίκης 15 θέσεις, η Κοινωνιολογία Παντείου 25 θέσεις κλπ.

β) για τα ΤΕΙ: Νοσηλευτική Αθήνας -30,5%, Λογιστική Πειραιά -40%, Διοίκηση Επιχειρήσεων Αθήνας -37,7%, Τουριστικών Επιχειρήσεων Αθήνας -36,8%, Διοίκηση Επιχειρήσεων Πειραιά -33,3% κλπ.

Η μείωση αυτή είναι τεράστια, ειδικά αν υπολογίσει κανείς και την περιστονή απώλεια των θέσεων που είχαν οι σχολές αιχμής. Πέρυσι η Ιατρική έχασε το 17% των θέσεων, η Νομική το 14%, οι Ηλεκτρολόγοι Μηχανικοί και Μηχανικοί Η/Υ, Πολιτικοί Μηχανικοί, Μηχανολόγοι Μηχανικοί του Πολυτεχνείου το 15%.

Το γεγονός αυτό σε συνδυασμό με το ότι οι σχολές αυτές είναι περιζήτητες από χιλιάδες υποψήφιους που διακρίνονται μάλιστα για τις υψηλές βαθμολογίες που πετυχαίνουν στις εξετάσεις, μας οδηγεί στο συμπέρασμα ότι φέτος θα γίνει κυριολεκτικά σφραγίδας πάροτρες τους και ότι θα αποτελεί πραγματικό άθλο η εισαγωγή σ' αυτές.

Το υπουργείο Παιδείας εκτός από το μαγείρεμα των θέσεων θα επιχειρήσει να διαμορφώσει το επιθυμητό γ' αυτό αποτέλεσμα καθορίζοντας και το βαθμό δυσκολίας/ευκολίας των θεμάτων. Κλείνοντας ή ανοίγοντας τη στροφή με τις παραγέτες των θεμάτων «διαβαθμισμένης δυσκολίας» θα ρυθμίσει τη ροή των υποψήφιων

προς την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Οι θεωρίες της «αξιοκρατίας» αποτελούν και στην περίπτωση αυτή τη νομιμοποίηση της καρατόμησης των υποψήφιων.

Ενώ είναι ηλιός φαεινότερο ότι τα αποτέλεσμα είναι εν πολλοίς κατασκευασμένα και προϊόντα μιας διαδικασίας η οποία κάθε άλλο παρά την πραγματική γνώση διακρίβωνε, ενώ αντίθετα καλλιεργεί φοβερό άγχος, ένταση, αγωνία και αγριανθρωπικό ανταγωνισμό.

Οιοδήποτε έχει την παραμικρή σχέση με την εκπαίδευτική διαδικασία γνωρίζει ότι το μορφωτικό επίπεδο των παιδιών είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, όπως η μερική προσέγγιση της γνώσης από το σχολείο, ο βομβαρδισμός με ανούσιες, ασύνδετες πληροφορίες, η αποστήθιση και όχι η κολλιέρεια της κριτικής σκέψης, η ενίσχυση του απομονού και ανταγωνισμού και όχι της συλλογικότητας, τα ψήματα της παιδιγογικής ελευθερίας, ο δασκαλοκεντρισμός και όχι η αυτενέργεια και πρωτόβουλη δράση, η λειψή και άθλια υλικοτεχνική υποδομή, η ταξική προέλευση των παιδιών (που καθορίζει και το γενικότερο μορφωτικό κοινωνικοπολιτιστικό και οικονομικό τους επίπεδο)κλπ.

Και βεβαίως είναι αδύνατον να πιστοποιηθεί μέσω μιας ολιγόωρης εξεταστικής διαδικασίας, μέσω της βαθμολογικής ελευθερίας, ο δασκαλοκεντρισμός και όχι η αυτενέργεια και πρωτόβουλη δράση, η λειψή και άθλια υλικοτεχνική υποδομή, η ταξική προέλευση των παιδιών (που καθορίζει και το γενικότερο μορφωτικό κοινωνικοπολιτιστικό και οικονομικό τους επίπεδο)κλπ.

Γ' αυτό και ο Α. Καραμάνος, Γενικός Γραμματέας του ΥΠΕΠΘ, εξεταστικής διαδικασίας, μέσω της βαθμολογίας και των άλλων μεθόδων επιλογής, αφού όλες αυτές μηδενίζουν όλα τα προηγούμενα και θεωρούν το μαθητή αποκλειστικά υπεύθυνο της «αποτυχίας» του.

Φέτος, οι αξιοκρατικές θεωρίες ενισχύθηκαν και με τη ρύθμιση του βαθμολογικού πλαίσιου (βάση 10), η οποία οδηγεί στον τροφέλαφρο να θεωρούνται ικανοί να σπουδάσουν στα ΑΕΙ-ΤΕΙ οι υποψήφιοι με βαθμό 10 και ανίκανοι οι υποψήφιοι με βαθμό 9.

Στόχος είναι να χτυπήσει δραστικά η τάση της εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστηματική μόρφωση και να εξασφαλιστεί η αικόμη μεγαλύτερη μείωση των δαπανών για την Παιδεία.

Η ανομολόγητη επιθυμία της κυβέρνησης να περιορίσει σημαντικά τον αριθμό των εισακτέων και παράλληλα τις λεγόμενες «κοι-

νωνικές δαπάνες» γίνεται έτοι προγματικότητα και λανσάρεται ως «ανύψωση» του επιπέδου σπουδών των ΑΕΙ-ΤΕΙ».

Στο ίδιο μήκος κύματος, όμως, κινείται και το ΠΑΣΟΚ, που έσπευσε παραλλήλα κουτοπόντηρα να εκμεταλλευτεί προεκλογικά (Δημοτικές εκλογές για στον ορίζοντα) την αποψιλωση της επαρχίας από τα περιφερειακά ΤΕΙ. Οι βουλευτές του (Δαμανάκη, Ράπτη, Λοβέρδος) δήλωσαν ότι «έναι αυτονόητη η ανάγκη να υπάρχει ένα ελάχιστο όριο επάρκειας για την είσοδο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά όχι λόγκηρη των ελληνική κοινωνία! Και αυτό είναι οπηματικό, γιατί οι υπόλοιπες παρατάξεις, οι οποίες είναι αντίθετες σε αυτή την εξέλιξη θα καταβάλλουν κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου να μην ακουστούνται και να μην περάσουν τα οφέλη που θα έχει από τα μη κρατικά πανεπιστήμια η χώρα και το δημόσιο πανεπιστήμιο

■ Προκλήσεις χωρίς απάντηση

Οι θέσεις της ΔΑΠ υπέρ της ιδιωτικοποίησης των πανεπιστημίων είναι γνωστές. Ομως πάντα λανσάρονται «εξωραϊσμένες» για να μην προκαλ

Το μέλλον δυστυχώς πλησιάζει

Ηεκδίκηση είναι ένα πιάτο που τρώγεται κρύο. Φλός μποκ. Ο Ολυμπιακός έχει κερδίσει το ντέρμπι στο Καραϊσκάκη κόντρα στον Παναθηναϊκό. Οι πράσινοι, παρά την καλή εμφάνισή τους, δεν καταφέρουν να αποφύγουν την ήττα, που τους φέρνει 12 βαθμούς πίσω από τους κόκκινους και 9 βαθμούς πίσω από την ΑΕΚ. Την επαύριο του ντέρμπι η ΑΕΚ ανακοινώνει την απόκτηση του Εμερσον και οι οπαδοί της κάνουν όνειρα για τον τίτλο.

Η στήλη μια βδομάδα μετά, σχολιάζοντας τη μεταγραφή του Εμερσον, προβλέπει ότι θα λειτουργήσει αρνητικά στην αγωνιστική συμπεριφορά της ομάδας και ότι η ΑΕΚ όχι μόνο δε θα μπορέσει να χτυπήσει τον τίτλο, αλλά θα κινδυνεύει να χάσει και τη δεύτερη θέση που οδηγεί στο Champions League. Ο σύντροφος αρχισυντάκτης, προκειμένου να ικανοποιήσει την απαίτηση των διαμαρτυρόμενων για καρατόμηση του Πάπτια και τα ειρωνικά σχόλια για το επίπεδο της στήλης (εκτός από ορισμένους αμετανόητους Παναθηναϊκούς, που βρήκαν παρηγοριά και ελπίδα σε αυτές τις προβλέψεις, όλοι οι υπόλοιποι κράτησαν αποστάσεις), ανακοινώνει ότι η στήλη είναι χιουμοριστική με αθλητικό περιεχόμενο.

Θα πρέπει, συνεπώς, να κρίνουμε το έργο του Μαλεζάνι στη βάση της δημιουργίας μιας ομάδας που κάνει ανανέωση, παράλληλα με τον πρωταθλητισμό. Από τη στιγμή μάλιστα που η ανανέωση του έμψυχου δυναμικού της ομάδας είναι πρώτη προτεραιότητα για τη διοίκηση, σε σχέση με τον τίτλο, τότε ο Ιταλός δεν μπορεί να θεωρηθεί αποτυχημένος. Ενάς μέτριος προπονητής, (αν ήταν καλός θα έβρισκε ομάδα στη χώρα του ή σε κάποιο καλύτερο από το ελληνικό πρωτάθλημα) προσπαθεί να δημιουργήσει μια νέα ομάδα, βασιζόμενος σε πολλούς νέους στην ομάδα ποδοσφαιριστές, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι νέοι και στην ηλικία, οι μεταγραφές των πρωτοκλασάτων παιχτών γύρω από τους οποίους θα χτίζονται η ομάδα δεν βγήκαν, η διαίτησία ήταν εχθρική και σε ορισμένα κρίσιμα παιχνίδια του πρώτου γύρου είχε σαν αποτέλεσμα να χαθούν πολύτιμοι βαθμοί, όμως παρολαυτά διεκδικεί την δεύτερη θέση, έχοντας καθιέρωσει ταυτόχρονα στην πρώτη ομάδα τέσσερις νεαρούς ποδοσφαιριστές.

Ξεκάθαρο το συμπέρασμα. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού πρέπει να θεωρήσουν τη χρονιά αποτυχημένη (η άποψη της στήλης είναι ότι κάθε χρονιά που ο Παναθηναϊκός δεν κατακτά τον τίτλο είναι αποτυχημένη) και δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να θεωρήσουν γι' αυτό υπεύθυνο τον Ιταλό, όπως προσπαθούν να μας πείσουν οι συνάδελφοί μου, προφανώς για να κρύψουν τις ευθύνες των Βαρδινογιάννηδων. Οι οπαδοί πρέπει να απαιτήσουν από τη διοίκηση, που έχει την αποκλειστική ευθύνη, να κάνει τις απαραίτητες μεταγραφές για να ενισχύει η ομάδα. Αν μάλιστα αξιολογήσουν «ρεαλιστικά» την κατάσταση και κρίνουν όχι με

θηναϊκού, πρέπει να ξεκαθαρί-

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

σουμε ότι η άποψή μας είναι ότι ο Παναθηναϊκός είναι μεγάλη ομάδα και δεν του ταίριάζει η λογική της δεύτερης θέσης, η οποία αποτελεί και την επίσημη πολιτική της πράσινης ΠΑΕ. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού δεν πρέπει να θεωρήσουν επιτυχημένη τη χρονιά, αν τελικά καταφέρει η ομάδα να πάρει τη δεύτερη θέση, ούτε να φάνε το παραμύθι της διαίτησης και της παρδάγκας. Εχουμε άλλοστε αποδείξει σε προηγούμενα φύλλα, ότι αποκλειστικά υπεύθυνη για τον απαράδεκτο τρόπο με τον οποίο αντιμετωπίζεται ο Παναθηναϊκός από τα κοράκια της διαίτησης είναι η διοίκηση. Από τη στιγμή όμως που ο Βαρδινογιάννης δεν είναι διατεθειμένο να ρίξουν φρόγκα στην ομάδα και να φέρουν τους παιχταράδες που θα κάνουν την διαφορά, είμαστε υποχρεωμένοι να αξιολογήσουμε την πορεία της ομάδας με αυτό το δεδομένο.

Θα πρέπει, συνεπώς, να κρίνουμε το έργο του Μαλεζάνι στη βάση της δημιουργίας μιας ομάδας που κάνει ανανέωση, παράλληλα με τον πρωταθλητισμό. Από τη στιγμή μάλιστα που η ανανέωση του έμψυχου δυναμικού της ομάδας είναι πρώτη προτεραιότητα για τη διοίκηση, σε σχέση με τον τίτλο, τότε ο Ιταλός δεν μπορεί να θεωρηθεί αποτυχημένος. Ενάς μέτριος προπονητής, (αν ήταν καλός θα έβρισκε ομάδα στη χώρα του ή σε κάποιο καλύτερο από το ελληνικό πρωτάθλημα) προσπαθεί να δημιουργήσει μια νέα ομάδα, βασιζόμενος σε πολλούς νέους στην ομάδα ποδοσφαιριστές, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι νέοι και στην ηλικία, οι μεταγραφές των πρωτοκλασάτων παιχτών γύρω από τους οποίους θα χτίζονται η ομάδα δεν βγήκαν, η διαίτησία ήταν εχθρική και σε ορισμένα κρίσιμα παιχνίδια του πρώτου γύρου είχε σαν αποτέλεσμα να χαθούν πολύτιμοι βαθμοί, όμως παρολαυτά διεκδικεί την δεύτερη θέση, έχοντας καθιέρωσει ταυτόχρονα στην πρώτη ομάδα τέσσερις νεαρούς ποδοσφαιριστές.

Ξεκάθαρο το συμπέρασμα. Οι οπαδοί του Παναθηναϊκού πρέπει να θεωρήσουν τη χρονιά αποτυχημένη (η άποψη της στήλης είναι ότι κάθε χρονιά που ο Παναθηναϊκός δεν κατακτά τον τίτλο είναι αποτυχημένη) και δεν θα πρέπει σε καμιά περίπτωση να θεωρήσουν γι' αυτό υπεύθυνο τον Ιταλό, όπως προσπαθούν να μας πείσουν οι συνάδελφοί μου, προφανώς για να κρύψουν τις ευθύνες των Βαρδινογιάννηδων. Οι οπαδοί πρέπει να απαιτήσουν από τη διοίκηση, που έχει την αποκλειστική ευθύνη, να κάνει τις απαραίτητες μεταγραφές για να ενισχύει η ομάδα. Αν μάλιστα αξιολογήσουν «ρεαλιστικά» την κατάσταση και κρίνουν όχι με

■ ΣΤΙΒΕΝ ΓΚΕΓΚΑΝ

Συριάνα

Πολυαναμένο με πολιτικό θρίλερ γύρω από τα παιχνίδια των πετρελαϊκών εταιριών, τις επιδιώξεις των ΗΠΑ, τη διαφθορά των αραβικών καθεστώτων και την ισλαμική «τρομοκρατία». Μέσα από τέσσερις παράλληλες και διασταυρούμενες ιστορίες ο θεατής συνθέτει ένα φαινομενικά πολύπλοκο παζλ. Και λέμε φαινομενικά, γιατί στην πραγματικότητα το Χόλιγουντ δε θα μπορούσε ποτέ να δει τα πράγματα σφαιρικά και σε βάθος, πολύ δε περισσότερο δε μπορεί και δε θέλει να πει όλη των αλήθεια. Εκείνο, λοιπόν, που εισπράττει ο θεατής είναι μια καταγγελία της γενικευμένης πολιτικής διαφθοράς, της αμερικάνικης εξωτερικής πολιτικής, της απληστίας των εταιριών που καταδικάζουν καποιους (όχι εκατομμύρια) Ανατολίτες στην πείνα και μια ερμηνεία του ισλαμικού φανατισμού και της τρομοκρατίας.

Πίσω απ' όλα αυτά, ο έμπειρος θεατής θα δει τη μισή αλήθεια, μαζί με μπόλικες απλουστεύσεις και σχηματοποιήσεις. Σε πολιτικό επίπεδο η ταινία είναι η οπτική των Φιλελεύθερων και του Δημοκρατικού Κόμματος. Για τους Αμερικάνους αυτό είναι ίσως το περισσότερο που μπορούν ν' αντέξουν. Υποθέτουμε, εξάλλου, ότι είναι η πρώτη φορά που δίνεται μια λογική ερμηνεία της «τρομοκρατίας», η οποία βεβαίως το τελευταίο πράγμα που ζηλεύει σε εξέλιξη, η έλλειψη οικονομικών πόρων έχει σαν αποτέλεσμα οι παίχτες να είναι απλήρωτοι, το έμψυχο υλικό που είναι μέτριο ως κακό δεν αφήνει περιθώρια αισιοδοξίας για μια καλύτερη αγωνιστική παρουσία και κυρίως η αναπροσαρμογή των στόχων της ομάδας, από την ανανέωση της διοίκησης, σε πάντα απλήρωτη, το ηλεκτρικό που είναι απόλυτη σε εξέλιξη, η έλλειψη οικονομίας για την ανανέωση της ομάδας στον πρωταθλητισμό, η οποία δεν στέφθηκε από επιτυχία, έχουν φέρει σε πολύ δύσκολη θέση το Νικολαΐδη, ο οποίος «πουλάει» τρέλα δηλώνοντας αφέμας μετά το ντέρμπι με τον Παναθηναϊκό ότι η ομάδα του είναι καλύτερη από τους πράσινους. Δυστυχώς γι' αυτόν, η περιθώρια αισιοδοξίας για μια καλύτερη αγωνιστική παρουσία και κυρίως η αναπροσαρμογή των στόχων της ομάδας, από την ανανέωση της διοίκησης, σε πάντα απλήρωτη, το ηλεκτρικό που είναι απόλυτη σε εξέλιξη, η έλλειψη οικονομίας για την ανανέωση της ομάδας στον πρωταθλητισμό, η οποία δεν στέφθηκε από επιτυχία, έχουν φέρει σε πολύ δύσκολη θέση το Νικολαΐδης και όχι σαν ο Ντέμης που μπήκε μπροστά για να ασύει την ομάδα.

Κος Πάπιας

ΥΓ1: Οι συγκρούσεις ανάμεσα στους οργανωμένους οπαδούς έχουν αρχίσει να παίρνουν ανεξέλεγκτες και επικίνδυνες διαστάσεις. Οσοι παρακολουθήσατε τις εικόνες από το βάρβαρο λιντσάρισμα ενός οπαδού της ΑΕΚ από οπαδούς τους Παναθηναϊκού καταλαβαίνετε ότι έχουν ξεπεραστεί τα όρια. Εχοντας πρωταπίκη εμπειρία από τις Θύρες των οργανωμένων οπαδών, αρκετά χρόνια πριν βεβαίως, έμεινα άναυδος από τη βαρβαρότητα των συγκεκριμένων σκηνών. Στην εποχή μας ήταν οδιανότητο να την πέσουν έκοσι άτομα σε ένα και να τον τσακίσουν και αν το έκαναν θα θεωρούνταν άναυδροι και όχι μάγκες όπως οιμέρα. Το γεγονός αυτό δείχνει ότι δεν πρόκειται για οπαδούς που η υπερβολική αγάπη για την ομάδα τους έχει σαν αποτέλεσμα να ξεπερνούν τα όρια, αλλά για συμμορίες που θα πρέπει να απομονωθούν και να διαλυθούν πριν θηρηγήσουμε θύματα από τη δράση τους.

ανατρέψουν το καθεστώς.

</

Αποφασιστικότητα της κυβέρνησης, απο-φασιστικότητα της κοινωνίας

Ανθρωπος περιωπής - σε μέγεθος μικράς οπής

Νήστευε και μη ερεύνα (άκου ανθρωπάκο)

Είμεθα ταπί-σερί

◆ Πώς θα ονομαζόταν ο Σημίτης ως πρόδρος του Ιράκ; Σαρδάμ Χουσεΐν. ◆ Το ΠΡΙΝ (5-3-06) επιμένει: «Ηττα της ΝΔ στα λιμάνια» (Ν. Στεφανής). Τελικά η «ρετσινιά» της μήτρας δεν φεύγει με τίποτα. ◆ «... αλλά για τη σταδιακή ανόρθωσή της (σ.σ. της Ρωσίας) και κυρίως, όχι για τις μαύρες σελίδες του κομμουνιστικού παρελθόντος» γράφει ο Π. Παπακωνταντίνου. Κούζι: στην Καθημερινή ή στο ΠΡΙΝ; Και ποιά η διαφορά; ◆ Η ριζο-(εντελώς σπαστική) αριστερά ετοιμάζεται κι αυτή για τις εκλογές. ◆ Και τα αφεντικά μούνγα και νουνδέρ. ◆ «Άλλη μια αποφασιστική καμπή στην αναμέτρηση η απεργία της 15 Μάρτη» (ΠΡΙΝ, 5-3-06). Καμπή-αναμέτρηση-απεργία: βαρείς όροι που προϋποθέτουν να τάχεις βαριά... ◆ «... κεντρική ίδεα ήταν η αξιοποίηση της δυσαρέσκειας των μειονοτικών πληθυσμών, λόγω της προηγόμενης καταπίεσής τους από το ελληνικό κράτος, για την καταπολέμηση ενός αντιστασιακού κινήματος υπό κομμουνιστική μεν καθοδήγηση, στον πολιτικό όμως λόγο του οποί-

ου αφθονούσαν οι αναφορές στην κοινή παρακαταθήκη του νεοελληνικού εθνικισμού. Πρόκειται για μια στρατηγική που χρησιμοποιήθηκε εκτεταμένα σε όλη την Ευρώπη από τους φορείς της χιτλερικής «Νέας Τάξης» και της οποίας η εφαρμογή στο βαλκανικό νότο σχεδιάστηκε... στα Τίρανα τον Φεβρουάριο του 1943.» (Τ. Κωστόπουλου: Τα τάγματα ασφαλείας και η μεταπολεμική εθνικοφροσύνη). ◆ «Φοβάμαι ότι είναι αργά. Γιατί στα χρόνια της τρομούστερίας δεν διέκρινα υγιή αντανακλαστικά, που σημειολογικά θα έδειχναν, ότι είναι ζωντανά τα κύτταρα αυτής της χώρας. Αναφέρομαι στον Γιωτόπουλο, ο οποίος δαιμονοποιήθηκε... Το ότι είναι αθώος... είναι γνωστό. Δυστυχώς, δεν υπάρχουν προσωπικότητες στην Ελλάδα οι οποίες να ορθώσουν ανάστημα και να δρουν σύμφωνα με το μυαλό τους και την συνειδησή τους... Και ως πρώτο δείγμα γραφής, οι πάρουν θέση στο συγκεκριμένο θέμα του Γιωτόπουλου». (Από σημείωμα στο «ΜΗΝΥΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ», Νο 6, με τίτλο «Ζητούνται κοινωνικά αντανακλαστικά»). Δηλαδή υπάρχουν «αθώοι» και «ένοχοι». Και γιατί παρακαλώ τα αντανακλαστικά αφο-

ρούν ντε και καλά τους «αθώους»; ◆ Επειδή στις υπογραφές για μια «δικαιο δίκη στην Ελλάδα» (ΜΗΝΥΜΑ ΑΝΤΙΣΤΑΣΗΣ, Νο 6) είδαμε και αυτή της κας Βαρίκα Ελένης, θα θελαμε να υπενθυμίσουμε ότι η ίδια έχει χρηματοδοτηθεί κατά την διάρκεια της χούντας από το διρυμα (αμερικανικό) Φορντ (διά πλείσμας πληροφορίας κ. Λ. Χρηστάκη -πρόσφατα και πολαιότερα δημοσιεύματα στην εφημερίδα «Βαβυλωνία» και «Ιδεοδρόμιο»). ◆ «Το σφυροκόπημα των βουλευτών του ΚΚΕ δέχτηκε χτες στη Βουλή η μεθόδευση της κυβέρνησης να εντείνει την πρόκληση σε βάρος των χιλιάδων ναυτεργατών, νησιωτών και σπουδαστών...» (ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ, 3-3-06) Τέτοιο σφυροκόπημα που... η γελάδα στ' αλώνι. Τόσο πολύ, δηλαδή. ◆ Κλείστε γάτες, δέστε σκύλους, σκοτώστε όλογα, βαράτε γαϊδουρία, βαράτε βιολιτζήδες. (Περί ιώσεων και ιών). ◆ «ΕΛ.Α.Σ. με ανθρώπινο πρόσωπο»: δηλαδή τώρα οι σφοίρες θα διολοφονούν και με αξιοπρέπεια; ◆ Δάνεια - δάνεια, μας έχουν γδανμήσει!

Βασιλης

ΥΓ1: Το ΕΚΚ βγάζει αυτή την Πέμπτη τη «Γλυκιά Μνήμη» του Κυριάκου Κατζουράκη, για την οποία δεν έγινε δημόσια προβολή. Θυμίζουμε μόνο, ότι ο «Δρόμος προς τη Δύση» (η προηγούμενη ταινία του) και η ποιότητα του ανθρώπου-σκηνοθέτη καθιστούν κάθε δημιούργημά του υπολογίσιμο. ΥΓ2: Από 10 μέχρι 19 Μαρτίου στη Θεσσαλονίκη διεξάγεται το 8ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ-Εικόνες με ταινίες για την παγκοσμιοποίηση, τη βία, τα διατροφικά σκανδάλα. Ενδέχεται να υπάρχει πολύ «ζουμί». Οσοι πιστοί προσέλθετε.

Ελένη Σταματίου

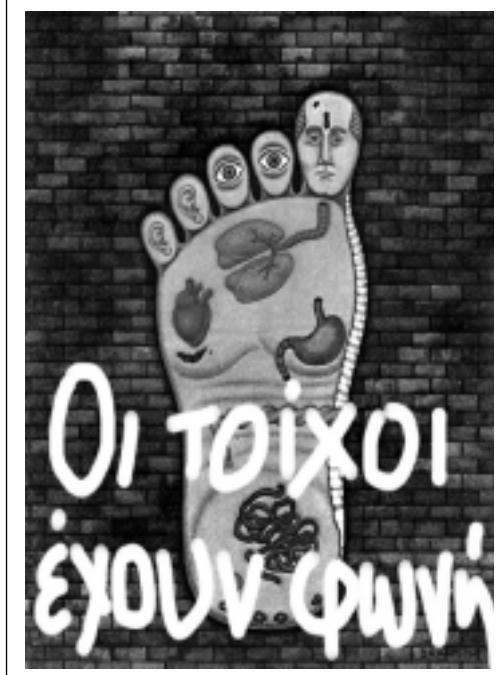
και αγάπη... Πρόγιατι, η συντονισμένη προσπάθεια της ομάδας είχε ως αποτέλεσμα η ταινία να προβληθεί αρχικά στο «Πανόραμα» της «Ελευθεροτυπίας», έπειτα στο τελευταίο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης -όπου προς έκπληξη των συντελεστών απέσπασε τα βραβεία FIPRESCI Καλύτερης Ελληνικής Ταινίας, Πρωτεμφανίζομενου Σκηνοθέτη και Σεναρίου, ενώ άφησε το κοινό ανεπιφύλακτα ενθουσιασμένο- αλλά και να επιτευχθεί η διανομή στις αθηναϊκές αίθουσες. Όλα αυτά σε συνδυασμό με μια εξαιρετικά επίμονη αυτοσχέδια διαφραστική καμπάνια και με την κριτική να σηγνύταιρει και ταυτόχρονα να διχάζεται: οι περισσότεροι μιλούν για φρέσκο ελληνικό σινεμά -επιτελους-, υπάρχουν όμως και αυτοί που διαμαρτύρονται για υπερεκτιμημένη ελαφρότητα.

Το «Τσίου» είναι μια απακοδόρικη κωμωδία για έναν νεαρό ηρωινομανή που ψάχνοντας τη δόση του στην άδεια Αθήνα του Δεκαπενταύγουστου μπλέκεται με μαφιόζους, βαπτοράκια, φιλους-χρήστες ουσιών και άσχετους, για να καταλήξει να γνωρίσει το (επίσης εθισμένο στην πρέζα) κορίτσι της ζωής του και μαζί του να αφίσει πίσω την εξάρτηση για να γίνει ένας ευτυχισμένος μέλλων μπαμπάς.

Το γέλιο του θεατή βγαίνει αβίαστα και σε ισχυρές δόσεις: οι γρήγοροι και με φρεσκάδα παιγνένοι διάλογοι στηρίζονται σχεδόν αποκλειστικά στην πραγματική οργκό των νεαρών τοξικομανών και χρηστών ουσιών, ενώ η όλη πλοκή δεν είναι παρά η ανοζήτηση ή κατανάλωση, η διαρκής ενασχόληση με τα ναρκωτικά - κάτι που αφορά πολύ μεγαλύτερη μερίδα νέων ανθρώπων από όσο θέλουμε να πιστεύουμε.

Πρόθεση του σεναριογράφου-σκηνοθέτη δεν ήταν σίγουρα να τοποθετηθεί ουσιαστικά ή ξεκάθαρα απέναντι στο πρόβλημα της τοξικεύσης (άλλωστε το αναπάντεχο χάπι εντ αποκλείει κάθε τέτοια πιθανότητα). Η ταινία εσκεμμένα αντιμετωπίζει το θέμα με ανάλαφρο τρόπο, απενοχοποιώντας το ως ένα βαθύμο, φλερτάροντας ωστόσο επικίνδυνα σε φάσεις με το να αγνοεί ή να απαξιώνει τη δυστυχία του εθισμού, αλλά και με το να στυλιζάρει τους χαρακτήρες ως το σημείο που καταλήγουν σχεδόν καρικατούρες. Το «υπέρ ή κατά των ναρκωτικών» δεν τίθεται καν εδώ, υλοποιείται όμως το πραγματικά δύσκολο κατόρθωμα του να κάνεις χιούμορ για ένα θέμα που κανείς δεν αγγίζει για να μην καεί και που υποφέρει κατά κόρον από μη ρεαλιστικές δακρύβρεχτες προσεγγίσεις. Το «Τσίου» δικαιούται τον τίτλο μιας διασκεδαστικής κωμωδίας που αγγίζει το θέμα της χωρίς να καεί. Ισως όμως αυτό που καίγεται να είναι το ίδιο το θέμα. Κι ίσως οι συντελεστές να πρέπει να ερμηνεύσουν την επιτυχία με βάση το ότι απευθύνονται σε μια κοινωνία που «διασκεδάζει μέχρι θανάτου» αποφεύγοντας να σκεφτεί.

Ε.Γ.

◆ **Πολύτες Προσοχή Οι Υπο-Κλοπές συνεχίζονται -στις συμβάσεις -στην Ασφαλιστική -στις πιμές (ΠΑΣΚΕ)**

Δίκιο βουνό έχει η ΠΑΣΚΕ. Συνεχίζονται επί ΝΔ οι Υπο-Κλοπές που γίνονταν επί ΠΑΣΟΚ σε όλα τα επίπεδα. Οπως συνεχίζονται οι Υπο-νομεύσεις του ογώνα των εργαζόμενων, όπου έστω εκδηλώνεται αυτός. Οπως συνεχίζονται οι Υπό-γειες συνεννοήσεις της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας με όλους τους μηχανισμούς του συστήματος. Οπως συνεχίζονται καθημερινά, με κάθε αφορμή, δι' ασήμαντων αφορμήν, οι Υπο-κλίσεις στα αφεντικά, στις κυβερνήσεις, στους έχοντες που ελέγει η κοντή κρεατοεδιά. Οπως συνεχίζεται η Υπο-στήριξη με κάθε τρόπο στο καθεστώς της καπιταλιστικής σκλαβιάς και τους θεσμούς της. Βεβαίως, η ΠΑΣΚΕ είναι μια θεσμική δύναμη. Κινέται πάντα υπό τους νόμους. Στους Υπο-νόμους.

◆ **Δεν είμαστε παιδιά. Δεν είμαστε παπιά. Ενσημα Βαρέα και Ανθυγειενά - Ειδικότητα αδημογίου μεταφορείς (Caballeros)**

Δεν είστε παιπιά, οπότε δεν ανησυχούμε για την γρίπη των πτηνών. Δεν κάνετε όμως την πάπια κι αυτό είναι εξόχως ανησυχητικό. Θέλετε και Βαρέα Ανθυγειενά την περίοδο που ξανά-ξανά-ξανά-φτου, κόλλησα-ξανασύζητείται το ασφαλιστικό. Ε, αυτό πάει πολύ. Μάλλον θα πουν ότι είστε παιπιά. Οτις έχετε την γρίπη των πουλερικών. Για να σας κλείσουν μέσα. Να σας κάνουν οικόσιτα. Οπως τις κότες. Κότες, ο μεγαλύτερος εχθρός των παιπιών. Το αγαπημένο πουλερικό των αφεντικών. Το σύμβολο των συμβόλων. Μωρές, χλιες φορές... παπιά. Δεν κολλάει. Τότε, μια φορά αετός. Γιατί όχι!

◆ **Οποιος στα Μπουρδέλα ψάχνει οργασμό. Δέκα ευρώ πληρώνει τον κάθε βιασμό**

Δεν είχα σκοπό να το σχολιάσω. Φοβάμαι και τα σεξιστικά ολισθήματα. Ποιος ακούει μετά τις συντρόφισες; Άλλα, εδώ μου κάθεται. Θα το πω. Οποιος βλέπει τη φωτογραφία στην ακίσια και δεν σκαμπάζει από σεκικοφεμινισμούς και τα ρέστα, δεν θα ψάξει τα δέκα ευρώ; Αν δεν τα ψάξει;

◆ **Μετανοείτε δύοι**

Για σας το λέι. Που διαβάσατε το παραπ

■ Εκατομμύρια ευρώ θα τσεπώσουν οι τραπεζίτες

Οι τράπεζες σε ρόλο κρατικών υπηρεσιών

Στο ντούκου πέρασε μια ακόμα προκλητική ρύθμιση της κυβέρνησης, με την οποία προσφέρει εκατομμύρια ευρώ στους τραπεζίτες, αναγορεύοντας ταυτόχρονα τις τράπεζες σε κρατικές υπηρεσίες. Κι αυτό την ίδια στιγμή που οι τραπεζίτες με προκλητικό τρόπο αρνούνται να προσέλθουν σε διαπραγματεύσεις για την υπογραφή κλαδικής σύμβασης και η κυβέρνηση δηλώνει υποκριτικά ότι δεν συμφωνεί μ' αυτή τη στάση τους. Οταν τους επιβραβεύει μ' αυτή την προκλητική ρύθμιση, δεν χρειάζομαστε τίποτ' άλλο για να αντιληφθούμε ότι πίσω από την οδιαλλαξία, ειδικά των κρατικών τραπεζιτών, βρίσκεται η ίδια η κυβέρνηση, που θέλει να ξεκινήσει το ξήλωμα των κλαδικών συμβάσεων, για να μπορέσουν να κυριαρχήσουν αρχικά οι επιχειρησιακές και στη συνέχεια οι ατομικές συμβάσεις.

Οπως κάθε φορά που γίνεται μια προκλητική ρύθμιση υπέρ του κεφαλαίου, έτσι και τώρα έπρεπε να επιστρατευθεί ένα άλλοθι. Αυτή τη φορά το άλλοθι ήταν η «ενίσχυση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων». Στις 3 Μαρτίου, λοιπόν, η πολιτική γησεία του υπουργείου Οικονομίας εξήγγιελε ένα πρόγραμμα (τρίτο κύκλο το ονόμασε ο Αλογοσκούφης) ενίσχυσης μικρομεσαίων επιχειρήσεων, ενταγμένο στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα. Η συνολική δημόσια δαπάνη που προβλέπεται είναι 210 εκατ. ευρώ (138,5 εκατ. για τη μεταποίηση και 71,5 εκατ. για τον τουρισμό) και απευθύνεται σε επιχειρήσεις που απασχολούν μέχρι 50 άτομα, με ετήσιο κύκλο εργασιών από 10.000 μέχρι 10.000.000 ευρώ. Οπως εξήγησε ο υφυπουργός Φωλιας, μαζί με την ίδια συμμετοχή το συνολικό επενδυτικό κεφάλαιο «μπορεί κάλλιστα να ξεπεράσει τα 400 εκατ. ευρώ».

Θα περίμενε κανείς ότι υπεύθυνες για τη διεκπερού-

ωση του προγράμματος θα είναι οι υπηρεσίες του υπουργείου Οικονομικών. Ομως, η κυβέρνηση, χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση (έστω και λίγο πειστική), υπέγραψε σύμβαση με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών και αναθέτει στις τράπεζες, έναντι αδρής αμοιβής, να κάνουν όλη τη διαδικασία που έως τώρα έκαναν οι κρατικές υπηρεσίες. Για ποιο λόγο; Για να έχουν οι μικρομεσαίοι «ένα πρόγραμμα απλό στην εφαρμογή του και μια διαδικασία, η οποία θα είναι εύκολη, γρήγορη και ουσιαστικά διαφανής» (X. Φώλιας).

Αν είναι δυνατόν να υπάρξει διαφάνεια σε μια διαδικασία που από την αρχή μέχρι το τέλος θα ελέγχουν οι τράπεζες. Οπως εξήγησε η πολιτική γησεία του υπουργείου Οικονομίας, ο ενδιαφερόμενος επιχειρηματίας θα υφίστανται οι μικρομεσαίοι (οι προγραμματικοί μικρομεσαίοι και όχι οι καποταλιστές που εμφανίζονται ως μικρομεσαίοι), ώστε να πάρουν πρόσθετα δάνεια για να καλύψουν το ύψος της ίδιας συμμετοχής.

Τί θα πάρουν οι τράπεζες απ' αυτή τη ρύθμιση; Κα-

το υποβάλλοντας αίτηση για συμμετοχή στο πρόγραμμα. Η τράπεζα θα παραλαμβάνει το φάκελο, θα αξιολογεί την πρόταση, θα την κρίνει, θα την εγκρίνει ή θα την απορρίπτει, θα παρακολουθεί την υλοποίηση από τον επενδυτή, θα πιστοποιεί την ολοκλήρωση του προγράμματος και θα είναι υπεύθυνη για τις εκταμιεύσεις! Οι κρατικές υπηρεσίες δεν θα ανακατεύονται σε κανένα στάδιο. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, τι αλισβερίστι θα έκεινήσει, τι μιζές θα πέφτουν σε διευθυντές τραπεζικών υποκαταστημάτων και τι εκβιασμούς θα υφίστανται οι μικρομεσαίοι (οι προγραμματικοί μικρομεσαίοι και όχι οι καποταλιστές που εμφανίζονται ως μικρομεσαίοι), ώστε να πάρουν πρόσθετα δάνεια για να καλύψουν το ύψος της ίδιας συμμετοχής.

Τίθα πάρουν οι τράπεζες απ' αυτή τη ρύθμιση; Κα-

ταρχάς, ένα χοντρό νταβατζιλίκι. Προμήθεια 3% επί του συνολικού ποσού της επένδυσης (δημόσια δαπάνη και ίδια συμμετοχή)! Δηλαδή, με βάση τους κυβερνητικούς υπολογισμούς, οι τράπεζες έχουν ήδη βάλει στα θησαυροφυλάκια τους 12 εκατ. ευρώ. Το... δωράκι, όμως, δεν σταματά στην προμήθεια. Οι τράπεζες θα παίρνουν επίσης από το κράτος 1.500 ευρώ για κάθε φάκελο που θα υποβάλλεται (ανεξάρτητα αν εγκριθεί ή απορριφθεί) και επιπλέον 500 ευρώ για κάθε επένδυση που θα εγκρίνεται! Μιλάμε, δηλαδή, για παρά με ουρά. Χώρια τα δάνεια που εκβιαστικά θα «χώνουν» στους πελάτες τους (όταν ο άλλος είναι όμηρος, θα κάνει ό,τι του πει ο διευθυντής της τράπεζας) και χώρια οι μιζές. Κατά τα άλλα, τους φταίει ο χρηματισμός στο δημόσιο.

Φοροαπαλλαγές για την ανατροπή των εργασιακών σχέσεων

Τη στιγμή που οι τραπεζίτες αρνούνται την υπογραφή κλαδικής συμβάσης, η διοίκηση της Εθνικής ανακοίνωσε πως λόγω της ιδιαίτερα ψηλής κερδοφορίας που σημείωσε το 2005, θα μοιράσει μπόνους σε όλους τους εργαζόμενους. Λίγες μέρες αργότερα, με διατάξεις του νόμου για την ακίνητη περιουσία, που πέρασε από τη Βουλή, η κυβέρνηση θεσμοθέτησε την έκπτωση από τα κέρδη όλων των πτωσών που οι επιχειρήσεις δίνουν στους εργαζόμενους με τη μορφή μπόνους, πριμ παραγωγικότητας κ.λπ.

Ο εργαζόμενος βλέπει το τυρί αλλά δε βλέπει τη φάκα. Βάζει στην τοσέπη του κάποια λεφτά, όποτε κρίνει η επιχείρηση ότι πρέπει να τα δώσει και όσα η επιχείρηση θέλει. Ο εργαζόμενος δεν έχει καμιά συμμετοχή στον καθορισμό του ποσού. Σε λίγο, βέβαια, θα αρχίσουν κάποια τμήματα αυτών των μπόνους να προβλέπονται από ατομικές συμβάσεις εργασίας, έτσι που ο εργαζόμενος να στρέφεται σ' αυτές και ν' αρνείται κάθε μορφή συλλογικής σύμβασης.

Τα ποσά αυτά είναι εφάπταξ. Αυτόματα, δηλαδή ο εργαζόμενος χάνει τα 2/12, δηλαδή την αναλογία του μπόνους σε επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και άδειας. Επίσης, τα ποσά αυτά δεν υπόκεινται σε ασφαλιστικές

εισφορές. Χάνουν, δηλαδή, και τα ασφαλιστικά ταμεία. Τέλος, τα ποσά αυτά δεν συνυπολογίζονται στην αποζημίωση σε περίπτωση απόλυτης.

Μ' αυτό τον τρόπο ο εργαζόμενος αυτούπονομεύει τη συλλογική του σύμβαση. Στη θέση της συλλογικής διαπραγμάτευσης, η οποία ακόμα και στην πιο ξεφτιλισμένη ρεφορμιστική μορφή της αντανακλά τη δυνατότητα της ταξικής διεκδίκησης, μπαίνει η ατομική διαπραγμάτευση με τ' ακρεντικό αλλά με τους δρους του αφεντικού. Γιατί, βέβαια, το αφεντικό δεν μοιράζει λεφτά. Δίνει μπόνους και ζητάει ανταλλάγματα. Τι ζητάει; Ζητάει περισσότερη δουλειά, ζητάει κατάργηση ειδικοτήτων, ζητάει όχι απεργίες, ζητάει κατάργηση εγγύησης που προβλέπεται στις κατοχυρωμένες με νόμους εργασιακές σχέσεις. Οταν τα παίρνει αυτά, πετάει και κάποια ψίχουλα με τη μορφή μπόνους.

Αυτή την τακτική έρχεται να ενθαρρύνει η κυβέρνηση με τη νομοθετική της ρύθμιση. Αυτή την τακτική ενθαρρύνει εδώ και χρόνια η συνδικαλιστική γραφειοκρατία, που τώρα χτυπιέται γιατί οι τραπεζίτες τα θέλουν όλα. Δε θα πάρει χαμένη, όμως, θα προσπαθήσει από εδώ και πέρα να παίξει τον ίδιο ρόλο στο επιχειρησιακό επίπεδο.

Δυο κόσμοι

«Δεν υπάρχει κάτι για το οποίο να μετανοήσω». Τα λόγια αυτά της αγωνίστριας της Action Directe Ζοέλ Ομπρόν μας ήρθαν στο νου, καθώς πληροφορηθήκαμε την είδηση του θανάτου της. Ενός θανάτου αναμενόμενου, λόγω της έλευσης του οποίου είχε αφεθεί προσωρινά ελεύθερη το 2004. Είχε καρκίνο μεταστατικό και την έστειλαν να πεθάνει στο σπίτι της. Οι σύντροφοί της Zav-Marc Ρουϊγιάν, Ναταλί Μενινιόν, Ζορζ Σιπριανί και Ρεζίς Σλεσέρ παραμένουν φυλακισμένοι σε κελιά «ψηφίστης ασφαλείας», μολονότι έχουν συμπληρώσει τον προβλεπόμενο χρόνο φυλακισμού (πάνω από 20 χρόνια). Ο λόγος: Δεν δέχονται να δηλώσουν μετάνοια και να αποκρύψουν την παλιά τους δράση, μολονότι σε επίπεδο πολιτικής τακτικής έχουν επανεξέτασι πολλά ζητήματα.

Αλλο, όμως, παναγκαία επανεξέταση των διάφορων πτυχών μιας επαναστατικής δράσης και άλλο στην υποταγής στο αστικό κράτος. Το πρώτο αφορά την επαναστατικό αντικαπιταλιστικό κίνημα, το δεύτερο αφορά το αστικό κράτος. Αυτοκρινόμενοι ενώπιον του επαναστατικού κίνηματος, αμετανόπτοι ενώπιον του αστικού κράτους. Αυτό το δίπολο υποδιλώνει επαναστατική συνέπεια και συγκροτεί μια πρωική στάση.

Στάση πρωική σε καιρούς αντιπρωικούς, που χαρακτηρίζονται από τον τυφώνα του ατομοκεντρισμού. Τίμημα πολύ βαρύ, σε προφανή αναντιστοιχία με τη συγκυρία. Σε απόλυτη αναντιστοιχία, όμως, με την Ιστορία. Είναι σίγουρο, ότι το γαλλικό κράτος θα συμβιβαίσταν ακόμα και με μια επαμφοτερίζουσα δύλωση των πολιτικών κρατούμενων της Action Directe, την οποία θα παρουσίαζε ως δύλωση μετάνοιας κι ας μην το ανέφερε αυτή ρητά. Αυτό ακριβώς θέλουν να αποφύγουν οι φυλακισμένοι αγωνιστές και γι' αυτό δε μπαίνουν σε διαπραγμάτευση, αλλά διεκδικούν το δικαίωμα της αποφυλακισμού σύμφωνα με τα δικαιώματά τους ως γάλλοι πολίτες. Τίποτα περισσότερο, τίποτα λιγότερο.

Αυτό θέλει ν' απο